СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 11 VOL. CXII FRIDAY, MARCH 18, 2005 No. 11

Міністер Б. Тарасюк: „Почалася нова ера українсько-американських взаємин"

Ірена Яросевич

ВАШІНҐТОН. – Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк провів дводенні зустрічі у Вашінґтоні 10-11 березня. Їхньою метою було відсвіжити стосунки між Україною і США і приготувати ґрунт для запланованої на квітень візити Президента Віктора Ющенка до Америки. Той Борис Тарасюк, котрий тепер приїхав у столицю нашої держави, чувся впевнено, був відвертим і прямим. Властиво, він майже сяяв від внутрішнього вдоволення. „Ми бачимо початок нових стосунків між Україною і США", – не один раз він з радісною і щирою усмішкою підкреслював цю думку в розмові з політичними діячами і журналістами.

„Ми намагаємося реалізувати наш державний інтерес", – сказав міністер Б. Тарасюк у виступі в Національному Прес-клюбі 11 березня. – „Під Кучмою ми б прилетіли до Брюселю і сказали б: 'НАТО!'. А наступного тижня поїхали б до Москви і вже іншим тоном тягнули б: 'НАТО? Ну, може, не так відразу, може, колись...'. Справді ніхто не розумів, що в Україні відбувалося, в який бік вона рухалася. Тепер наше слово не буде суперечити тому, що ми проголосили як ціль – інтеґрації в евроатлантичні структури. Деклярація й імплементація – це тепер буде збігатися, буде тотожним. Не буде більше невідповідності між нашими позиціями і нашою практичною політикою", – сказав він. Тяжко уявити, щоб колишні міністри закордонних справ А. Зленко чи Г. Удовенко, чи К. Грищенко могли дозволити собі бути відвертими в такій мірі, виступаючи на пресконференціях в часи Л. Кучми.

Під час своєї дводенної візити міністер Б. Тарасюк зустрівся з віце-президентом США Ричардом Чейні, секретарем Державного департаменту Кандолізою Райс, радником з національної безпеки Стівеном Гедлі, секретарем Департаменту оборони Доналдом Рамсфелдом, секретарем Департаменту торгівлі Карлосом Гутієресом, провідником більшости в Сенаті Вільямом Фрістом, сенаторами Джаном МекКейном, Ричардом Луґаром і членами Українського Конґресового Кокусу. Відбулися важливі розмови на актуальні теми закордонної політики, включно з питанням виведення українських військових з Іраку, скасування поправки Джексона--Веніка Конґресом, надання Україні статусу країни з ринковою економікою, вступу України у Світову торговельну організацію, уточнення плянів близької візити до США Президента В. Ющенка, під час якої він зустрінеться з керівниками США, включно з Президентом Дж. Бушем, провідними діячами Міжнародного валютного фонду і Світового банку.

Зліва: міністер закордонних справ України Борис Тарасюк і секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд.

В програмі візити міністра Б.Тарасюка було прийняття в Посольстві України увечорі 10 березня. Приблизно 400 гостей – представників різних урядових установ, дипломатичного корпусу, засобів масової інформації, приватних підприємств і української громади були присутні

(Закінчення на стор. 29)

„Українці року" - почесне звання братів Володимира і Віталія Кличків

Віталій Кличко
Фото: Я. Керницький

Василь Кавацюк

НЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки в Ню-Йорку призначив свою найвищу щорічну нагороду „Українець року" за 2004 рік знаменитим і найпопулярнішим українцям в цілому світі, багаторазовим чемпіонам-боксерам братам Віталієві і Володимирові Кличкам. Дві величезні за розміром і вагою 30-ти фунтові медалі, що були зроблені на спеціяльне замовлення, вручив президент Українського Інституту Америки Волтер Назаревич 8 березня 2005 року дійсному і абсолютному чемпіонові світу д-рові Віталієві Кличкові.

Вщерть заповнена банкетна заля славетного готелю „Гілтон" в Ню-Йорку ще, напевно, ніколи не бачила так багато українців з цілого світу, а також гостей, журналістів і телевізійних репортерів з багатьох країн, що прибули привітати славних чемпіонів-братів. Завжди врівноважений і ввічливий Віталій отримав обидві медалі – за себе і за брата Володимира, який не зміг бути присутнім і особисто отримати нагороду, бо разом з президентом України Віктором Ющенком перебував з урядовою візитою в Німеччині. Привітати братів Кличків з нагородою приїхали славні зірки українського ковзнярського спорту і чемпіони свого часу Віктор Петренко та Оксана Баюл. Присутні в залі щедро вітали і їх, а також виступи численних ораторів, що змінювали один одного на трибуні. Та найбільше, як і очікувалося, оваціями і вигуками „Кличко! Кличко! Кличко!" всі, стоячи, вітали чемпіона світу з боксу в супервазкій ваговій категорії, незаперечно найкращого і найсильнішого боксера 2004 року, доктора наук Віталія Кличка. Із затамованим подихом всі присутні слухали слова вдячности і чудову промову рідною українською мовою, що прозвучала з уст чемпіона – В. Кличка. Це говорив не лише спортовець, а промовляв впевнений і сильний, розумний і зрілий патріот своєї держави – України: „...Я вірю в наш народ, вірю в Україну, її майбутнє, бо це моє і моїх дітей майбутнє, це моя держава!".

Відразу після закінчення цієї незабутньої, сповненої віри і надії промови нас, кількох українських журналістів, „атакував", майже як В. Кличка на рингу, кореспондент іноземних засобів масової інформації з проханням дослівно перекласти, що сказав В. Кличко-старший. В цей час на великому екрані біля сцени, на якій сиділи Віталій Кличко, Віктор Петренко, Оксана Баюл і ще кілька поважних гостей, був показаний вміло змонтований відео-фото репортаж, що був зроблений президентом веб-сайту братів Кличків, Юрієм Нестеренком з Києва. Також чудова виставка фотографій, що була зроблена з великою майстерністю президентом клюбу вболівальників братів Кличків, людиною, що доклала великих старань і зусиль, щоб ця імпреза відбулась, невтомним і енергійним Ярославом Керницьким. Виставка діятиме для всіх до кінця березня в приміщенні інституту на Е. 79-ій вулиці. Але мою увагу привернула ще одна жінка, очі якої випромінювали особливе тепло, сяяли радістю і гордістю, жінка, що дала життя синам-велетням – мати Віталія і Володимира, Надія Кличко. Пані Надія спеціяльно прилетіла з України, щоб особисто бачити вшанування своїх синів в одній з кращих установ українського світу в США. На запитання, яке відчуття в матері, що обидва її сини є не тільки найвідомішими боксерами в світі зі званням докторів наук (до речі, історія спорту не знає, не мала і не має ні одного діючого чемпіона світу, що має наукову ступінь док-

(Закінчення на стор. 26)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Несподівана смерть координатора проєктів ОБСЕ

КИЇВ. – 14 березня несподівано помер посол Дейвид Р. Ніколас, координатор проєктів (ОБСЕ)Організації безпеки і співробітництва в Европі (OSCE) в Україні. „Посол Д. Ніколас був широко відомим за його вміле провідництво проєктами ОБСЕ в Україні впродовж останніх двох років. Він був невтомним у своїх намаганнях допомогти Україні на шляху демократичних реформ. Він також був розумним дорадником. 64-річний посол Д. Ніколас за професією адвокат. Від вересня 2002 року він був представником секретаря Департаменту оборони США до ОБСЕ у Відні, аж до березня 2003 року, коли його призначено координатором проєктів ОБСЕ в Україні.

Пропонують, щоб В. Ющенко виступив перед Конгресом США

ВАШІНҐТОН. – Гельсінська комісія при Конгресі США 15 березня повідомила, що вислала листа до голови Палати Представників конгресмена Деніса Гастерта у тій справі, щоб Президента України Віктора Ющенка, під час його офіційної візити до США на початку квітня, запросити виступити перед Конгресом США. Члени згаданої Гельсінської комісії – конгресмени Христофер Сміт і Беньямін Л. Кардін у зверненні висловили своє захоплення стосовно посвяти міністрів в уряді В. Ющенка запроваджувати демократичні та економічні реформи. Вони зазначають, що Президент В. Ющенко і його уряд виявляють сильні намагання протистояти корупції, поліпшити повагу до людських прав і запевнити законність. Конгрес завжди підтримував Україну у її намаганнях стати незалежною, демократичною, стабільною та заможною державою, що й намагається здійснити нова влада. „Помаранчева революція" мала вплив й поза кордонами України та стала всюди надхненням для людей, які прагнуть свободи і демократії. Конгрес з виступом В. Ющенка подасть сильний сигнал не тільки підтримки України, але також зобов'язання США стосовно свободи і демократії в усьому світі.

Українська івестиційна зустріч в Лондоні

ЛОНДОН. – 15-16 березня в англійській столиці відбулася Українська інвестиційна зустріч. Її організатором є інститут Адама Смита з участю посольства України у Великій Британії. В конференції взяли участь близько 300 представників уряду України, українських і европейських фінансових інститутів, банків, підприємців з різних країн світу. „Новий український уряд приступив до виконання своїх обов'язків з вражаючою швидкістю і рішучістю", – вказали в оргкомітеті зустрічі. „Інвестиційне співтовариство в Києві і за його межами вже зазначило, що починає відчувати вплив процесу реформування – з'являються свідчення зростання прозорости й ясности в цілях і діях", – додали організатори. На конференції дано відповіді на актуальні для економічного і фінансового співтовариства України питання.

Перша група миротворців з Іраку повернулася в Україну

КИЇВ. – 15 березня в рамках першого етапу зменшення українського миротворчого контингенту в Іраку на батьківщину повернулася перша група українських миротворців, – повідомили в Управлінні прес-служби Міністерства оборони України. До Миколаєва двома летами літака Іл-76 прибуло близько 140 військових. Виведення миротворців, згідно з рішенням Ради національної безпеки й оборони України від 1 березня, розпочалося 15 березня, у травні повернеться – 550 миротворців, а до жовтня повернеться додому увесь контингент. Всього в Іраку перебували близько 1650 українських військовослужбовців. Українська миротворча місія розпочалася там 28 серпня 2003 року. Всього за час служби загинули 17 українських військових, ще один помер через природні причини.

ВР всупереч урядові, заплянувала „параду Перемоги"

КИЇВ. – На ранковому засіданні парляменту у вівторок, 15 березня, міністер праці та соціяльної політики В'ячеслав Кириленко заявив, що під час святкування у Києві 60-річчя Перемоги проведення паради на центральній вулиці столиці Хрещатику не заплянувано. В. Кириленко повідомив, що передбачається накривання столів на Хрещатику для ветеранів війни. За його словами, там їх привітає Президент України Віктор Ющенко, депутати та інші високопосадові особи. В. Кириленко підкреслив, що це буде актом „повернення влади обличчям до ветеранів". На думку В. Кириленка, під час такого святкування влада буде разом з ветеранами, а не ветерани віддаватимуть честь Президентові України, який мав би стояти на трибуні під час паради. Він наголосив, що головне завдання уряду – спрямувати всі кошти на матеріяльну підтримку ветеранів, на покращення їхнього життя. Однак того ж дня пізніше Верховна Рада України прийняла постанову, якою передбачено проведення 9 травня на Хрещатику у Києві паради Перемоги. „За" проголосували 345 народних депутатів з 414, зареєстрованих у сесійній залі.

Президенти В. Ющенко і Дж. Буш зустрінуться у Вашінгтоні

ВАШІНҐТОН – 11 березня Білий Дім заявив, що Президент Джордж Буш 4 квітня 2005 року прийматиме у Білому Домі Президента Віктора Ющенка. Обрання В. Ющенка Президентом України стало перемогою демократії і знаменною віхою в історії свободи. Президент Дж. Буш з нетерпінням чекає на нагоду довідатися від Президента В. Ющенка про зусилля з проведення реформ, включаючи зміцнення верховенства права, прискорення економічної реформи і інтегрування України у світову економіку, та боротьбу з корупцією. Президенти Дж. Буш і В. Ющенко обговорять, як Україна та США як стратегічні партнери можуть посилити свою працю над широким спектром проблем, в тому числі з підтримки просування свободи і демократії у Східній Европі і широко взятому реґіоні Близького Сходу, та співпраці у питаннях нерозповсюдження зброї.

Евросоюз відмовив В. Ющенкові в його проханні

КИЇВ. – Евросоюз вітає майбутнє впровадження Україною безвізового режиму стосовно громадян країнчленів ЕС, проте не має наміру зробити подібний крок щодо України, – заявила 14 березня в Брюселі представник дирекції Еврокомісії в питаннях зв'язків із ЗМІ Ема Юдвін. „Ми вітаємо рішення українського керівництва, але не маємо наміру змінювати нашу европейську політику сусідства, якою передбачено полегшення візового режиму щодо України", - сказала Е. Юдвін. 9 березня на зустрічі з міністром закордонних справ Німеччини Йошкою Фішером Президент України Віктор Ющенко повідомив, що Україна готова найближчим часом запропонувати введення безвізового режиму для країн ЕС. Він також зазначив, що вважає за доцільне полегшити в'їзд українських студентів, дипломатів, підприємців і журналістів в Евросоюз.

Л. Кучма дав свідчення Генпрокуратурі

КИЇВ. – Екс-президент України Леонід Кучма 10 березня дав свідчення слідчим Генеральної прокуратури у справі Георгія Ґонгадзе, повідомили прес-служби Фонду „Україна", який очолює Л. Кучма, та Генпрокуратури. Допит відбувся у приміщенні Генпрокуратури, але подробиці не подаються. Раніше Л. Кучма наголошував, що він готовий дати свідчення – по тому, як 4 березня екс-міністра Юрія Кравченка було знайдено мертвим з вогнепальними пораненнями. Ю. Кравченко, який також мав свідчити у справі Г. Ґонгадзе, залишив передсмертну записку, в якій, вказав, що „став жертвою політичних інтриг Президента Л. Кучми і його оточення". Колишній президент повернувся 5 березня до Києва з Карлових Вар на похорон Є. Кравченка і заявив про свою непричетність до смерти Г. Ґонгадзе. „Перед Богом і перед людьми, і перед Г. Ґонгадзе – я чистий".

Проєкт зменшення збройних сил України

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 10 березня вніс на розгляд парляменту законопроєкт „Про чисельність Збройних Сил України на 2005 рік", яким передбачається зменшити упродовж цього року їхню чисельність на 40 тисяч осіб, з яких 30 тисяч – військовослужбовці. Згідно зі законопроєктом, передбачається, що станом на 30 грудня 2005 року чисельність Збройних Сил становитиме 245 тисяч осіб, у тому числі 180 тисяч – військовослужбовців. Президент просить Верховну Раду розглянути даний законопроєкт позачергово – як невідкладний.

Найважливіше – це подолання бідности

КИЇВ. – Першочерговим завданням місцевих управлінців є подолання бідности, заявив 14 березня Президент України на зустрічі з керівниками обласних державних адміністрацій. Віктор Ющенко запевнив, що взаємини між центром і реґіонами ніколи не спрацьовують за формулою „сильний центр – слабка периферія". Натомість глава держави виступає за формулу „сильний центр – сильні реґіони", за їхню самодостатність і посилення ролі місцевого самоврядування.

Російські підприємці у Києві

КИЇВ. – 14 березня відбувся діловий стіл з участю провідників українського та російського підприємництва. Під час круглого столу обговорювалися перспективи розвитку двосторонніх економічних ввзаємин. Делегацію російських підприємців прийняв президент Віктор Ющенко. Разом з посольством Росії журнал українських ділових кіл „Експерт" виступив ініціятором згаданого круглого столу, заявляючи, що такої представницької делеґації російського підприємництва не було у Києві за всі роки незалежності. У складі делеґації – близько 20 найбільших промисловців і банкірів. Серед них – представники російської фінансової сфери Андрій Костін, Михайло Фрідман, Ілля Юров, Микола Цвєтков, керівники російських нафтових компаній Олексій Мілер, Вагіт Алекперов, а також представники російської металургійної промисловости. На думку організаторів форуму, приїзд такої представницької делеґації свідчить про зацікавленість російських ділових кіл у співпраці з новою українською владою. Водночас російські промисловці хотіли отримали від Києва гарантії на придбану ними власність в Україні та довідатися про можливі перспективи їхньої участи в українських інвестиційних проєктах.

Українське МВС перепрошує за вибори

КИЇВ. – Українське міністерство внутрішніх справ попросило вибачення за дії міліції під час виборчої кампанії 2004 року. Заступник міністра внутрішніх справ Генадій Москаль сказав, що колишнє керівництво відомства сприяло „провокаціям", вчиненим проти опозиційних політичних сил на президентських виборах, а також на виборах міського голови Мукачева. За інформацією Г. Москаля, рішення про провокації під Центральною виборчою комісією 23 жовтня 2004 року було ухвалено у штабі кандидата в президенти прем'єра Віктора Януковича. Побиття мітингувальників ввечері 23 жовтня було вислідом наказу, який дав бандитам один з українських політтехнологів. Бійку мали затіяти, аби виманити народних депутатів „Нашої України" з будинку ЦВК, де вони намагались зашкодити створенню 450 додаткових виборчих дільниць у Росії. Міліція отримала наказ від свого керівництва не втручатися у побиття мітингувальників, а кадри оперативного відеофільмування було наказано знищити. За даними міліції, 16 осіб постраждали, коли під ЦВК проти них було задіяно кийки.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Великдень - невимовна радість, надія і вдячність

Великоднє послання Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

Дорогі Брати та Сестри, любі Друзі!

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство з радістю вітає наш народ в Україні та в розпорошенні славним привітом „Христос Воскрес!". Ми з радістю святкуємо славну перемогу життя над смертю, добра над злом і правди над неправдою. Ми святкуємо перемогу Христа над дияволом, смертю, гріхом, пеклом і над всіма силами зла. Тому Великдень переповнює наші серця дивним почуттям невимовної радости, надії і вдячности.

Христос сказав: „Я – воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, - хоч і вмре, буде жити" (Ів. 11:25). Ці слова зберігають у собі безмірне значення для всіх послідовників Ісуса Христа. Щойно у вічності з Ісусом Христом зможемо хоч частинно „зрозуміти зо всіма святими, що то ширина й довжина, і глибина, й вишина, і пізнати Христову любов, що перевищує знання, щоб були ми наповнені всякою повнотою Божою" (Еф. 3:17-18). Святе Писання каже, що

Ісус Христос є Автором і Джерелом Життя. „Усе через Нього постало, і ніщо, що постало, не постало без Нього. І життя було в Нім, а життя було Світлом людей"(Ів. 1:3-4). Христос сказав: „Я – дорога, і правда і ЖИТТЯ..." (Ів. 14:6). Бог створив нас для життя, але через гріх прийшла смерть. Бог наказав Адамові: „Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди з нього ти напевно помреш!" (Бут. 2:17). „Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а з гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили" (Рим. 5:12).„Бо плата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя" (Рим. 6:23). Ісус Христос прийшов, щоб повернути нам усе те, що диявол украв від нас, і взяти на Себе кару за наш гріх, причину смерти. Біблія каже нам, що Ісус Христос є Воскресінням: Христос сказав: „Я – воскресіння..." (Ів. 11:25). „Та нині Христос воскрес із мертвих, - первісток серед покійних" (1 Кор. 15:20). Від Адама й до нашого часу ніхто не був спроможний перемогти смерти, а тому прийшов Христос, щоб, у людському тілі, перемогти смерть.„Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть" (1 Кор. 15:22). Воскресіння Ісуса Христа є основною підвалиною історії спасіння людств. Воскресіння Ісуса в людському тілі започаткувало новий порядок життя. Воно є маніфестацією всемогутности Бога, доказом того, що для Нього немає нічого неможливого. Воно є запорукою всіх теперішніх і майбутніх благ. На сторінках святої Біблії знаходимо оповідання про інших осіб, які воскресли з-поміж мертвих, але вони пізніше знову по-

(Закінчення на стор. 27)

Надіймося і вірмо

Пасхальне послання-2005 священикам, ченцям і вірним Стемфордської епархії

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!
„Я – воскресіння і життя. Хто в Мене вірує, той, навіть і вмерши, – житиме!
Кожен, хто живе і в мене вірує, –
не вмре повіки".

Ів. 11:25-26

Мої улюблені у Христі!

Здається, що страх є частиною нашого життя. Ми постійно маємо якусь внутрішню непевність і багато чим стурбовані: безпекою наших військ на далеких фронтах, загрозою тероризму на нашій землі, стурбовані нашими дітьми, нашими стосунками, здоров'ям, майбутнім, смертю. Ми думаємо, що вік наш є віком неспокою, але такий самий неспокій панував і у Велику П'ятницю, коли, здавалось, усяка надія була вичерпана. Тоді бо сонце й місяць потемніли, мертві воскресли, а Христос віддав дух на хресті. Це був кінець для апостолів і учнів... але потім настала слава Воскресіння.

Ніхто не живе в ізоляції, особливо в сьогоднішній час: трагедії інших стають нашими; успіхи інших приносять нам радість. Смуток, що залишився у наших серцях після того, як відступили води цунамі, в іншому куточку світу зранив наші серця, як і щоденні новини про вибухи бомб. Однак, останні події на Святій Землі, а також вибори в Іраку дають нам надію на краще. Таку ж надію дають і події в Україні, котра чотирнадцять років тому скинула з себе ярмо Москви і стала незалежною; а тепер, крім того, є демократичною країною, і накінець прямує до того, щоб влада керувала в інтересах підвладних.

Ніч є найтемнішою перед самим світанком; без Великої П'ятниці немає Пасхи, без розп'ятого Христа – воскреслого Господа. Радість Пасхи є результатом наших молитов, посту і милостині під час Великого Посту. Я, так само як і ви, не боюсь, але надіюсь на Господа і вірю, що все буде в порядку, бо, як співаємо на світанку Пасхи: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував". Христос дав нам життя вічне. Чого маємо боятись?

Уділяю всім вам, моїм священикам, ченцям і вірним моє архиєрейське благословення і закликаю вас приєднатись до мене у молитві за наших військових і, особливо, за всіх тих, що зазнали великих втрат через стихійні лиха й війну.

Щиро ваш у Христі Господі,

†Василь
Єпископ Стемфордський
Ню-Йорку і Нової Англії

Сенатор Р. Луґар: „Ми повинні підтримати Україну"

Петро Войцеховський

ВАШІНҐТОН. – На Капітолійському пагорбі сенатора Ричарда Лугара іноді кличуть „національним скарбом Сполучених Штатів". Протягом багатьох років цей досвідчений політик є однією з чільних постатей у публічних міжнародних стосунках країни і вважається неперевершеним майстром „народної дипломатії". Саме йому доручив Президент Джордж Буш бути своїм особливим представником на виборах президента України у вирішальні дні минулого листопада. За цю визначну місію, а також за свій внесок у підтримку демократії в інших країнах світу Ричард Лугар нещодавно отримав найвищу відзнаку від Національного Демократичного Інституту – нагороду Демократії ім. Аверела Гарімана.

Лекція 3 березня сенатора Р. Лугара про досвід „помаранчевої революції" та майбутні взаємини Сполучених Штатів з Україною викликала неабияку зацікавленість серед вашінґтонської громади: велика лекційна заля Центру Вудро Вільсона не вмістила всіх присутніх, і для тих, кому не вистачило стільців, довелося увімкнути телевізійний монітор на сусідньому поверсі. Оскільки лекція була організована за сприяння Вашінгтонської Групи – „TWG" або Твіг – зі словом подяки до поважного гостя звернувся Президент Твіґу Ігор Котлярчук. Він відзначив, що сенатор Лугар є одним з найпоіформованіших політиків щодо взаємин з Україною, і підкреслив, що той завжди активно підтримував український демократичний рух.

Виступ сенатора не був подібним до звичайної лекції чи доповіді – промовець ділився особистими враженнями, думками та спогадами і робив це так, що сповна розкрився його хист говорити просто й невимушено про найскладніші речі.

Він згадав про те, як відвідав Україну в перші дні незалежности – коли там навіть не було ще відкрите Посольство Сполучених Штатів. Тоді він став засновником програми, відомої тепер як „Ініціятива Нана – Лугара": виділення американських коштів на демонтаж ядерних арсеналів, які залишилися Україні від Радянського Союзу. Сенатор вважає, що ці витрати (понад 700 млн. доларів) цілковито виправдали себе, оскільки надзвичайно важливу мету було досягнуто.

З того часу ім'я Лугара стало добре відомим в Україні. То ж не дивно, що український кандидат в президенти Леонід Кучма завітав до цього американського сенатора, коли відвідав Сполучені Штати під час своєї передвиборної кампанії в 1994 році. „Кучма багато фотографувався в моєму кабінеті, його супроводжувала ціла група телевізійних камер. Напевно, це фотографування допомогло йому тоді у виборчих змаганнях", – згадує сенатор Лугар. Він каже, що після десяти років знайомства вважає Леоніда Кучму „надзвичайно розумною, сприйнятливою та прагматичною людиною, якій довелося діяти у дуже важкому оточенні", і підкреслює, що мав з Л. Кучмою добрі особисті стосунки.

Отже, не дивно, що Президент Дж. Буш разом з секретарем Державного департаменту Кондолізою Райс вирішили, що саме Лугар зможе бути науспішнішим представником Президента під час вирішальної тури виборів в Україні. „Рішення було прийняте приблизно за тиждень до 21 листопада, - розповідає сенатор, - ця подорож була для мене неочікуваною, і я не готувався до неї". Але тим не менш він з бажанням приступив до такої місії.

Сенатор Луґар згадує деякі подробиці своєї місії з гумором, зважаючи на те, що пізніше з'явилися твердження, ніби „помаранчева революція" була заколотом під закулісним проводом Сполучених Штатів. „Перше, що я побачив, коли вийшов у Києві з літака, був величезний російський літак – разів у три чи чотири більший, ніж наш", – посміхається він. Адже того самого дня до України прибула велика делегація членів Державної Думи Росії – її очолював голова Думи Борис Гризлов (урядовець вищого щабля влади, ніж Р. Лугар) в якості особистого представника Президента Росії Путіна. „Нас з росіянами розмістили в одному готелі, але вони повністю зайняли всю обідню залю, і нам довелося харчуватися в іншому місці", - каже Лугар.

Він згадує також, як після розмови з Президентом Л. Кучмою вийшов з його кабінету й „у две-

(Закінчення на стор. 26)

АМЕРИКА І СВІТ

Італія вирішила виводити війська з Іраку

РИМ. – Італійський прем'єр-міністр Сілвіо Берлусконі несподівано 16 березня оголосив, що Італія розпочне у вересні виводити свій контингент з Іраку, який нараховує три тисячі вояків. С. Берлусконі сказав, що подробиці будуть залежати від спроможности уряду Іраку організувати структури безпеки. Однак, він сказав, що виведення контингенту є саме тим, чого бажає громадська думка в Італії. США, реагуючи на оголошення, сказали, що вони цінять внесок Італії. Речник Білого Дому Скот МакКелан відхилив думку про те, що виведення контингенту пов'язане з убивством агента італійських служб безпеки американськими вояками, що сталось нещодавно поблизу Багдаду. „Не думаю, що це пов'язано, бо якщо поглянути на його заяви С. Берлусконі минулого тижня і тепер, то він підкреслив, що це рішення будуватиметься на здатності і готовності іракських сил, і що він буде домовлятися з союзниками в Іраку, перш ніж виводити італійські війська. Для нас головним залишається вишкіл іракських сил, щоб вони могли перебрати більше відповідальности за своє майбутнє. Саме на цьому ми будемо зосереджувати увагу і надалі, щоб з часом наші війська могли з честю повернутися додому".

Контролю над Єрихоном передано палестинцям

ЄРИХОН, Західній берег. – Ізраїль 16 березня передав контролю над безпекою в місті Єрихон на Західньому березі Йордану палестинській владі. Передання, яке було погоджено на зустрічі минулого місяця між Ізраїлем та палестинськими провідниками, дозволить палестинським силам безпеки самим вартувати місто, проте палестинців, які виїжджають з Єрихону, все одно будуть перевіряти на ізраїльських військових перепускних пунктах. Два ізраїльських перепускні пункти поблизу міста залишаться, проте один по дорозі до Рамали буде демонтовано. Єрихон – перше з 5 міст на Західньому березі, які переходять назад під палестинську контролю протягом наступних тижнів. Тим часом провідник палестинців Махмуд Абас продовжує переговори в єгипетській столиці з воєнізованими палестинськими угрупованнями, намагаючись переконати їх укласти формальне перемир'я з Ізраїлем.

В Іраку – перше засідання обраного парляменту

БАГДАД. – В Іраку 16 березня відбулося інавгураційне засідання новообраного парляменту. Проте головні політичні угрупування країни до того часу не змогли домовитися про склад коаліційного уряду. Іракські урядовці сподівалися, що перед початком сесії парляменту буде досягнута угода про спільне формування нового уряду між більшістю мусульман-шиїтів і представниками курдів та мусульманської сунітської меншини. Однак переговори тривають, хоча минуло понад 6 тижнів від часу виборів в Іраку. Без цієї угоди перша сесія нового парляменту мала переважно церемоніїний характер. Курдський провідник Джалал Талабані сказав: „Від імені Національного Союзу Курдистану вітаю вас і сподіваюся, що ми зможемо побудувати нову іракську державу на засадах федералізму, свободи і рівних прав для всіх громадян. Бажаю вам успіху у цих благодродних зусиллях і сподіваюся, що ми будемо здатні обрати ефективну групу, яка зможе виробити проєкт конституції країни".

Син А. Масхадова продовжить боротьбу батька

ҐРОЗНИЙ, Ічкерія. – Син провідника чеченських сепаратистів і президента Іслямської держави Ічкерія Аслана Масхадова має намір продовжити боротьбу за незалежність Чечні. 29-річний Анзор Масхадов, який проживає тепер у Баку, назвав убивство батька „терористичним актом, спляннованим російською федеральною владою". Москва заявила, що не видасть тіло Аслана Масхадова його родичам і не повідомить про місце поховання. Чеченський польовий командир Шаміль Басаєв заявив, що до виборів тимчасово виконувати обов'язки президента республіки Ічкерія буде глава шаріятського суду шейх Абдул Халім Садулаєв. Він давній соратник А. Масхадова, який здатен контролювати багатьох повстанських ватажків. Проросійська адміністрація у Чечні назвала нового провідника екстремістом.

Росія виплатила 10 млн. дол. за інформацію про А. Масхадова

МОСКВА. – Російська Федеративна служба безпеки оголосила 15 березня, що виплатила нагороду в десять мільйонів долярів за інформацію про місцезнаходження провідника чеченських повстанців Аслана Масхадова, якого було вбито спецслужбами минулого тижня. Представник ФСБ наголосив, що нагороду було поділено між кількома людьми, але не подав інших подробиць. У вересні минулого року – після захоплення заручників у Беслані – російська влада пообіцяла виплатити цю суму тому, хто надасть інформацію, що допоможе знайти А. Масхадова або іншого чеченського командира, Шаміля Басаєва. Аслана Масхадова убили 8 березня в чеченському селищі Толстой-Юрт під час акції російських спецслужб.

Папа повернувся з лікарні

РИМ. – Папа Іван Павло ІІ у неділю, 13 березня, залишив лікарню Джемелі у Римі, та автомобілем повернувся до Ватикану. Раніше того ж дня Папа промовив перші слова прилюдно – відтоді, як два тижні тому йому провели операцію на горлі, аби полегшити дихання. Папа, якому зараз вісімдесят чотири роки, тоді ненадовго з'явився у вікні лікарні, і подякував всім доброзичливцям, які зібралися у дворі перед будівлею. Представники Церкви у Римі заявили, що здоров'я Папи і надалі покращується.

Китай попереджає Тайвань

ПЕКІН. – Китайський парлямент 14 березня затвердив новий закон, який дозволяє Пекінові застосовувати військову силу проти Тайваню, якщо острів офіційно оголосить про незалежність від Китаю. Делегати Всекитайських зборів народних представників одноголосно затвердили закон під час сесії в Пекіні. Тайвань вже засудив такі дії та заявив, що вони завдадуть шкоди стабільности в реґіоні. Однак прем'єр-міністер Китаю Вень Дзябао сказав, що закон спрямований на поліпшення взаємин і не є проголошенням війни. Тайвань відокремився від Китаю 1949 року, наприкінці громадянської війни в тій країні, і з того часу самостійно керує своїми справами. Секретар державного департаменту Кондоліза Райс звинуватила обидві сторони в поширенні нестабільности.

Демонстрації в Бейруті

БЕЙРУТ, Ліван. – Кількасот тисяч громадян 14 березня вийшли на демонстрацію опозиції у Лівані проти подальшої присутности сирійських військ у день, коли виповнився місяць від часу вбивства колишнього прем'єр-міністра Рафіка Гарірі. Тисячі людей з ліванськими прапорами зібралися у центрі Бейруту, на місці вбивства Р. Гарірі, у якому багато ліванців звинувачують Сирію, котра, в свою чергу, це рішуче заперечує. Після тижнів протестів у Лівані та міжнародного тиску Сирія розпочала виведення військ з Лівану. Демонстрація мала розпочатися в обід, але вже зранку люди, що їх з цілої країни перевозили автами, автобусами і навіть вантажівками, почали збиратися у центрі Бейруту. Оглядачі кажуть, що це найбільша досі демонстрація опозиції, в організації якої велику ролю відіграли ЗМІ. Телебачення, радіо та газети закликали подолати страх і вийти на вулиці. Демонстрація була справжнім випробуванням опозиції, її здатности мобілізувати населення і утримати ініціятиву до парляментських виборів у травні.

Еспанія відзначила роковини бомбових нападів

МАДРИД, Еспанія. – 11 березня Еспанія вшанувала пам'ять жертв бомбових нападів на потяги у Мадриді рівно рік тому. В усіх 650 церквах столиці одночасно лунали дзвони саме у той час, коли рік тому 191 людина загинула внаслідок десяти вибухів у чотирьох переповнених приміських потягах. Під час 5- хвилинного мовчання король Хуан Карлос відкрив парк пам'яті загиблих в центрі Мадриду. Під час антитерористичної зустрічі, котрої головним завданням було – напрацювання міжнародної стратегії знищення тероризму та поширення демократії у світі, влаштованої у річницю згаданої трагедії, Генеральний секретар ООН Кофі Анан запропонував укласти угоду боротьби з тероризмом, яка б не зашкоджувала правам людини. Під час антитерористичної зустрічі у Мадриді він окреслив плян з 5 пунктів. „Об'єднані Нації мають бути на чолі боротьби з тероризмом і мають бути першими у проголошенні, абсолютно чітко, що тероризмові немає виправдання", – сказав керівник ООН. Конференція у Мадриді організована у роковини нищівного бомбування. На цій міжнародній зустрічі Україну представляв секретар Ради національної безпеки і оборони Петро Порошенко.

Катастрофа літака АН-24 в Росії

МОСКВА. – За даними російського міністерства транспорту від 16 березня, внаслідок аварії літака АН-24 у Ямало-Ненецькому автономному окрузі на Далекому сході Росії загинуло принаймні 29 пасажирів та членів екіпажу. Влада в Москві, уточнюючи попередні дані, повідомила, що 23 особи з літака вижили під час катастрофи. Як повідомило місцеве відділення Міністерства надзвичайних ситуацій, літак перевозив працівників дочірніх підприємств нафтової компанії „Лукойл". Представник російського МНС сказав, що за 5 км. від летовища селища Варандей АН-24 здійснював вимушене приземлення, під час якого впав на ліве крило і загорівся. На місце події вилетів гелікоптер з рятувальниками. Прес-служба адміністрації Ненецького автономного округу повідомила, що інформація про жертв уточнюється, проте „загиблі є, і їхня кількість може виявитися значною".

За матеріялами ЗМІ

Американські лікарі допомагали у лікуванні Віктора Ющенка

ВАШІНҐТОН. – 11 березня газета „Вашінгтон Пост" на першій сторінці помістила вістку своїх кореспондентів Ґлена Кеслера та Роба Стейна про те, що американські лікарі допомагали у лікуванні Віктора Ющенка. Вони повідомили, що група лікарів під керівництвом професора Вірджінського університету Ґреґорі Сатгофа в половині грудня 2004 року таємно поїхала до Відня, щоб допомогти у лікуванні тодішнього кандидата на посаду президента України Віктора Ющенка. Роля американських лікарів у лікуванні В. Ющенка, що потерпів від масового отруєння діоксином, не виявлялася досі, тому що офіційні чинники США та приватні лікарі не хотіли бути звинуваченими у причетності до політичної драми президентських виборів в Україні.

Ґ. Сатгоф, виконавчий директор Групи аналіз критичних випадків Вірджінського університету в Чарлотсвілі, Ва., підтвердив тільки загальні подробиці, заявляючи, що отримав дозвіл від родини говорити про це „ дуже обмежено". Він підкреслив, що уряд США не був включений в працю його групи. „Було ясно, що уряд США не був зацікавлений і не був здатний включитися в цю ситуацію, бо це виглядало б на втручання у вибори в іншої країні", – сказав Д. Сатгоф.

Майкл Зімпфер, директор клініки у Відні, сказав, що клініка не має практики лікувати отруєння чи реагувати на біотероризм, тому коли В. Ющенко вперше захворів у вересні, то діоксину не було виявлено. Він підкреслив, що американська група надала пораду у цьому „складному і прикрому випадку" і також „кваліфікований другий погляд", що допомогло визначити спосіб лікування для В. Ющенка.

У грудні 2004 року Сатгоф, Голстедж і ще інший лікар їздили до Відня зустрітися з В. Ющенком і радитися з його лікарями. Під час цієї поїздки діягноза Голстеджа про те, що діоксин був головним чинником отруєння, була також підтверджена лябораторією у Голяндії.

Х. Ф.

Неінтеліґентна акція інтеліґентів

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Якщо б серед ночі збудити Володимира Малинковича і запитати його, наприклад, що він думає про програму вирощування бананів в Україні, він обов'язково поцікавився б, чи інструкції щодо правильного плекання бананів будуть подані російською, в додатку до української мови. Це я так тому, що протягом останніх 13 років стільки начитався і наслухався від Малинковича про потребу, доцільність і конечність офіційного визнання російської мови в Україні. Надання їй СТАТУСУ.

Що якийсь час Володимир Малинкович витягає цю справу наверх і знову на якийсь час вона провалюється.

Ще у своїй першій інавгураційній промові 1994 року Президент Леонід Кучма запропонував, щоб російській мові в Україні дати статус офіційної. В Малинкович працював у передвиборному штабі кандидата у президенти Л. Кучми, і дехто здогадується, що цю вставку в промові запропонував саме він. Не вийшло. Протягом десяти з половиною років президентства Леоніда Кучми російська мова не стала офоційною.

Та й за епохи Кучми в Україні відбувся перший несовєтський перепис населення. Він виявив більше етнічних українців і більше тих, які вважали українську мову рідною, ніж передбачали демографи, на підставі тенденцій совєтських переписів.

Далі прийшли вибори до Верховної Ради 2002 року. Соціял-демократична партія України (об'єднана), або СДПУ(о), на чолі з Віктором Медведчуком (і, до речі, з першим президентом Леонідом Кравчуком), пропонувала у своїй платформі надати російській мові статус офіційної. СДПУ(о) одержала жалюгідно малу кількість голосів виборців; ледве перескочила чотиривідсотковий бар'єр, щоб дістатись до Верховної Ради.

Та й минулого року, наприкінці кампанії, кандидат у президенти Віктор Янукович виступив за офіційний статус російської мови. І виборів не виграв.

Тим часом „помаранчева революція", серед іншого, зробила українську мову модною. Більше людей почало нею спілкуватися, та й радіостанції почали більше пропонувати українську музику.

Думалось – ну, може, на деякий час втихнуть дискусії про статус російської. Та ні. Сам „чесний політик" та інтелігент Олександер Мороз, голова Соціялістичної партії України, зненацька висунув це питання за кілька днів до інавгурації Президента Віктора Ющенка. Таким чином він здивував чимало своїх вірних прихильників. (Не мене, бо серед його прихильників я ніколи не був). Мороз вискочив з тим, як Пилип з конопель, ще тоді, коли панувала евфорія з приводу перемоги народного президента. А далі – відкритий лист 150 „представників інтелігенції України на захист російської мови". Ні, серйозно, серед 48 мільйонів українців знайшлось 150, і то інтелігентів, які бачать дискримінацію російської мови в Україні. (Для мене це – вода на млин, бо я вже декілька років уживаю слово „інтелігент" як лайливе).

Почалась дискусія – вкотре вже. Професійні українці (цей термін належить покійному Іванові Кедринові, журналістові з рекордним стажем, в тому числі у „Свободі") почали роздирати свою одежу – вкотре вже. Зате академік Іван Дзюба вдався до тонкої іронії: він взяв тезу 150 інтелігентів, які вимагали „рівних можливостей для носіїв російської й української мов в Україні" і написав: „Дорогі друзі-підписанти! Коли б ви знали, як я з вами згоден! І як я щодня змушений думати про це, шукаючи на 26-ти телеканалах якусь українську програму ... шукаючи українську книжку в системі книгарень „Буква", шукаючи оголошень про гастролі якогось українського мистецького колективу чи окремого виконавця – на рясних реклямах інших гастролерів і т.д. і т.п. У самісіньке „соняче сплетіння" проблеми – рівність можливостей! – ви вцілили".

Академік І. Дзюба вмістив свою репліку в газеті „День" від 3 лютого. Були й інші відгуки від звичайних читачів. Наприклад, один батько відкинув критику інтелігентів з приводу закриття окремих шкіл з російською мовою навчання, мовляв, роками він возив свою дитину через пів міста до української школи, то нехай нині російськомовні батьки водять своїх дітей декілька додаткових кварталів до діючої російської школи, бо тих шкіл все ще дуже багато в Україні.

Наприкінці лютого Володимир Малинкович підсумував всю цю чергову дебату про мову, відповідав критикам відкритого листа 150-ти інтелігентів (але чомусь не взявся відповідати академікові І. Дзюбі) і з жахом наводив статистику, яка показує все активнішу українізацію шкільної освіти в Україні.

Чого я досі не чув і не бачив в усних і друкованих дискусіях на тему статусу російської мови, – це те, що батьки, які хочуть, щоб їхні діти навчались тільки „на русском", насправді обмежують майбутні кар'єрні шанси своїх дітей. Калічать власне чадо. Адже володіння українською мовою, в додатку до домашньої російської, може тільки розширити можливості дітей на працевлаштування. Вже нині клерки в дорогих крамницях у Києві вибачаються перед україномовними кліснтами, коли не володіють українською. Та й щоб писати різного роду документи, в тому числі й юридичні, треба знати державну мову, або платити тим які її знають. (І це, власне, так злостить носіїв тільки російської).

Але безперспективність намагань надати офіційного статусу російській мові – навіть за наявности тих 150 столичних інтелігентів – підтверджує глибинка, „травове коріння" народу України. В тому ж виданні газети „День" від 25 лютого, де Володимир Малинкович доводив „дискримінацію російськомовних громадян України", був надрукований лист з містечка Рені, Одеської области. Рені – майже на кордоні з Молдовою. Це містечко в Одеській області, але воно ближче до Букарешту, ніж до Одеси, а Київ, де живуть Володимир Малинкович і Олександер Мороз, далеко за горами і долами від Рені.

Звідти до редакції написав 60-річний кіоскер (продавець газет і журналів) Володимир Ясько так: „Господи! Коли ж все це закінчиться?! 300 років залежности і 14 років незалежности нам, українцям, товчуть, що російська мова гине, треба її рятувати. Дійшло

(Закінчення на стор. 13)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

Шевченко завжди з нами

Тарас Гунчак

Шевченко і Україна – це два абсолютно нерозривні, органічно поєднані поняття, бо ми знаємо поета як одержимого борця за кращу долю упослідженого народу України. Шевченко-Пророк немов озвучує плач пригноблених і своїм вогненним словом вихоплює з історичної темряви багатовимірну національну і соціяльну трагедію українців. Шевченко, як поет національної ідеї з неминучістю мусів бути дуже суперечливим, бо серед протилежностей і заперечень шукав цілісний образ свого народу.

„Тараса Шевченка розуміємо настільки, – писав Іван Дзюба, наскільки розуміємо себе—свій час і Україну в ньому". Повною мірою поділяючи з автором цю позицію, маю враження, що Україна, поза покладанням квітів біля пам'ятників Шевченкові, не відчуває Шевченкових болів за українську людину, від якої відібрали почуття особистої та національної гідности, а натомість прищепили їй жалюгідний комплекс неповноцінности, рабства і вислужництва. І ввиглядає, що живильним ґрунтом для цих злиденних почуттів є вкорінена в нашу психологію безмежна заздрість та недоброзичливість, котрі даються взнаки на всіх рівнях суспільного життя. Невже нічого не змінилось в нас від часу, коли Шевченко з болем в серці писав –

Один на другого кують
Кайдани в серці. А словами,
Медоточивими устами
Цілуються і часу ждуть,
Чи швидко брата в домовині
З гостей на цвинтар
повезуть?

(Подражаніє 11 Псалму)

Постає дуже тривожне запитання: чи це ми такі генетично, чи рабство прищеплене нам історично, з якого ми не можемо визволитись і донині практикуємо „хто кого" і з ностальгією згадуємо час, коли нам казали, що і як робити. Пригадується мені відзначення 1-го травня, коли Хрещатиком йшли бабусі і дідусі до пам'ятника свого надхненика, Леніна —творця людиноненависницької системи, яка знищила мільйони українського народу, а між тими „вчорашніми" йшла жінка з дитячим візочком, прикрашеним червоним прапором з серпом та молотом. Ця трагічна сценка і болісні слова Шевченка – „Неначе люде подуріли, німі на панщину ідуть і діточок своїх ведуть", які тоді прийшли мені на думку, й сьогодні не можу забути. Моторошно стає: невже ж ми так нічого й не навчились, невже навічно збайдужіли до трагедії усіх поколінь українського народу і стали тільки нікчемними споживачами хліба, оскільки комуністи запевнювали, що людина є тим, що вона їсть? Шевченко, який шукав правду і любов між людьми, з болем писав:

Люде, Люде!
За шмат гнилої ковбаси
У вас хоч матір попроси,
То оддасте.

(„Титарівна")

Шевченко, немов пророк Єремія, плаче над руїною своєї батьківщини та свого народу, який не зумів оборонити власних прав. Та Шевченко понадчасовий, в нього минуле, сучасне і майбутнє творять немов одну картину буття його народу. Можна собі уявити з яким болем цей страдник за право українського народу бути вільним на своїй землі писав:

А ми дивились та мовчали,
Та мовчки чухали чуби.
Німії, подлії раби!
Підніжки царської, лакеї,
Капрала п'яного! Не вам,
Не вам, в мереженій лівреї,
Донощики і фарисеї.
За правду пресвятую стать
І за свободу! Розпинать,
А не любить
ви вчились брата!
О роде суєтний, проклятий,
Коли ти виздохнеш?

(„Юродивий")

Питання національної безхребетности та запроданости Москві, яка саме була руйнуючою силою України, її духового та політичного буття, глибоко турбували Шевченка, оскільки для нього Україна – це житєдайна, люблячa мати, яка страждала за долю своїх дітей. Його слова – це немов викрик наболілої душі:

Сини мої на чужині,
На чужій роботі.
Дніпро, брат мій, висихає,
Мене покидає,
І могили мої милі
Москаль розриває…
Нехай риє, розкопує,
Не своє шукає,
А тим часом перевертні
Нехай підростають
Та поможуть москалеві
Господарювати,
Та з матері полатану
Сорочку знімати.
Помагайте, недолюдки
Матір катувати.

(„Розрита могила")

Чи не час українському народові прислухатись таки до слів свого Пророка і, шукаючи джерел своєї сили в Матері–Україні, позбутися трагічного минулого і будувати світле майбутнє для себе, своїх дітей та своїх онуків у своїй самостійній державі? Після десяти років незалежности, Шевченко–Прометей, немов той розіпятий велетень синіх Кавказьких

(Закінчення на стор. 28)

Про автора:
Тарас Гунчак – професор-емерит Ратгерського університету, автор низки історичних досліджень, зокрема на українську тематику міжвоєнного і воєнного періоду, колишній головний редактор журналу „Сучасність", в даний час – редактор англомовного журналу „The Ukrainian Quarterly". Дійсний член НТШ А.

Новий уряд і нові люди при владі

Однією з провідних надій учасників „помаранчевої революції" була докорінна, повна зміна олігархічної влади, прихід на керівні посади нових людей, молодих віком і далеких від корупції. Очікувалося, що до складу майбутнього Кабінету міністрів увійдуть передовсім представники „Нашої України", Бльоку Тимошенко, Партії промисловців та підприємців і соціялісти. Були вироблені основні принципи, щоб знайти відповідні баланси в межах коаліції „Сила народу", щоб на базі цих принципів через формування уряду отримати в парляменті більшість у 250-270 голосів.

Президент В. Ющенко не раз запевняв, що уряд формуватиметься за професійним принципом. Але коли настав час такого формування, виявилося, що без фракційности не обійтися, оскільки саме фракція є однією з парляментських структур, яка формує робочий механізм рішень, ухвалюваних Верховною Радою. Постала також потреба до нового уряду запросити деяких представників попередньої команди, які сприяли б політичному компромісові. Водночас суспільство чекало на нових діячів, і уже сам образ людини, котра працювала з Януковичем, був неприйнятний для людей, які авансом довірилися новій владі.

І ось формування нових структур влади майже завершене. З'ясувалося, що найбільше представництво в новому уряді отримала група „Разом", у якій в 2002 році об'єдналися підприємці, котрі фінансували бльок „Наша Україна", хоча не обов'язково були членами партій-учасниць бльоку. Масове надання цим особам керівних посад свідчить, що В. Ющенко волів, по-перше, мати в уряді людей, вартих його довіри. До групи „Разом" належать віце-прем'єри О. Рибачук і Р. Безсмертний, міністри Є. Червоненко, В. Шандра, П. Ігнатенко, Д. Жванія, Ю. Павленко, перший помічник президента О. Третьяков, близький до групи міністер оборони А. Гриценко. Група „Разом" делегувала до уряду не тільки 7 міністрів, а й трьох губернаторів – це Едуард Зейналов у Кіровограді, Олександер Садиков у Миколаєві, Арсен Аваков у Харкові. Усі три – заможні особи, власники або керівники великих підприємств, банків чи фірм. Друге за чисельністю місце в уряді посідає партія „Реформи і порядок", яка від минулого року називається „Наша Україна". Від неї до проводу увійшли віце-перм'єр М. Томенко, міністри С. Терьохин, В. Пензеник, М. Поліщук, а до числа губернаторів В. Бондар на Волині і В. Балога в Закарпатті. Третє місце, як і передбачалося, у соціялістів – міністри Ю. Луценко, О. Баранівський, С. Ніколаєнко, губернатори С. Бульба в Полтаві і В. Цушко в Одесі.

Партія „Солідарність" має в уряді Петра Порошенка – секретаря РНБОУ і міністра О. Білозір, а також чотирьох губернаторів – О. Домбровського у Вінниці, П. Жебрівського в Житомирі, Ю. Артеменка у Запоріжжі і В. Атрошенка в Чернігові. Народний Рух України має в уряді міністрів Б. Тарасюка, Р. Зварича, губернаторів П. Олійника у Львові, І. Стойка в Тернополі, Р. Ткача в Івано-Франківську. Українській народній партії дісталися посади міністра – В. Кириленко, двох губернторів – В. Червоній у Рівному і Є. Жовтяк у Києві.

Не були обійдені інші партії і групи: від „Батьківщини" – Ю. Тимошенко і О. Турчинов (СБУ), від партії промисловців і підприємців – А. Кінах і губернатор М. Лаврик в Сумах, двома посадами представлені прихильники В. Литвина – губернатори С. Касьянов у Дніпропертовську і В. Олуйко у Хмельницькому, партія „Яблуко" має посаду губернатора в Луганську – О. Данилов, від групи „Центр" – С. Іванов, посадник Севастополя, У Черкасах губернатором став банкір О. Черевко, призначений самим В. Ющенком, в Чернівцях – М. Ткач, який був ректором університету, котрий закінчив О. Зінченко. Впадає в око, що до влади прийшло чимало грошовитих людей. Політичні оглядачі вважають, що це сприятиме викоріненню корупції, бо в заможних не бракуватиме вже своїх коштів. Ще дві прикметні риси нового проводу – відносно молодий вік і технічна освіта більшости призначених. Серед губернаторів 17 осіб ще не досягли 50-ліття і тільки два мають понад шістдесят – ректор М. Ткач (60) і О. Омельченко – посадник Києва (67). В числі губернаторів 17 осіб – інженери і економісти, 4 – гуманітарії (освіту кількох ще не подано).

Таким чином, здійснюється обіцянка В. Ющенка про прихід до влади цілком нових людей. Покищо рано оцінювати їхні перші кроки, але можна висловити сподівання на радикальні зміни в управлінні державою.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про шукання за цукерками

Багато наших читачів, прочитавши такий заголовок сьогоднішньої О-КИ, подумають: „І що вона вже такого вигадала"...

А мені хочеться сьогодні поділитися з читачами думками про теперішні настрої нашої громади і тут, і там. Бо, здається, що після славних і радісних днів листопада і грудня минулого року, які вже ніхто інакше навіть не називає, як „дні помаранчевої революції", евфорія мусіла проминути, але з нею це почуття, що все є в найкращому порядку і що Україна буде тільки розцвітати та сильнішати.

Розуміється, так не може бути і так ніколи у житті, а вже зокрема у політичному, не є. Після несподіваної радости та несподіваної „побіди" однієї частини громадських активістів – приходить втихомирення почуттів, а з ними приходить до слова реальність та усі її менше чи більше корисні події, плянування та переживання.

І так тепер – після евфорії „помаранчевої революції", на успіх якої багато з нас навіть не були психічно приготованими – прийшло щоденне життя, а з ним усі ці призабуті на час евфорії події, задуми, пляни. Вони чекали терпеливо на цей час, коли за них візьмуться усі ті, що декілька днів жили в постійному гарному сні, з постійними причинами до радости, усміху, а передусім до надії.

Але життя ніколи не складається тільки з позитивних моментів. У ньому переплітається сумне з веселим, радісне з сумним, позитивне з неґативним. І у ньому треба бути завжди приготованим на небезпеку, на тяжке переживання чи навіть на щось гірше. Чи можна, однак, про це думати, як приходять несподівано корисні зміни, як відчуваєте раптом, що йде до кращого, що ваше життя має значення і його потрібно?

Здається, у таких почуттях, у постійній евфорії, що проходила крізь Україну у цих грудневих днях жило більшість населення нашої далекої батьківщини. І здається, навіть її недруги мусіли на деякий час затихнути під впливом оцих несподіваних позитивних подій, що творилися на українських землях. Але все гарне минає, і так проминули дні радости, надії та мрій. Саме на цю зміну, яка завжди мусить приходити, напевно ждали усі наші „воріженьки". І тепер вони взялися з подвійною енерґією, щоб нищити позитивні переміни, щоб затримати цей корисний крок у житті нашого народу та нашої України.

І тут приходить до нового зудару поміж „помаранчевими лицарями" й усіма, що мають інакші погляди, інакше плянування. Як треба нам цьому протиставитися? Як спокійно, розумно та з почуттям реалістів прямувати вгору у дії нашого народу та нашої держави? Розуміється, про це думають і в цьому напрямі працюють оті, що взяли провід у свої руки – принаймні, ми надіємося, що так є.

Але, однак, є в нашому народі дуже і дуже багато таких, які тепер не є приготовані на боротьбу, а тільки на переможні оклики. Це усі ті, що хотіли б постійно знаходити цукерки перемоги, а не працювати з оптимізмом, навіть коли отримують застрики гіркоти і ворожости.

Надіємося, однак, що в сьогоднішній Україні є досить думаючих і тверезих провідників, які зуміють і далі вести позитивну працю над розвитком громадськости, без шукання за постійними солодкими перемогами.

О–КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0904) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пендзола (973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Настав час правди про війну

З приводу публікацій у „Свободі" до 60-річчя закінчення Другої світової війни хочу додати, що проти „своєї" влади боролися – РОА (власовці), Українська Національна Армія та інші. Вони існували, але чи воювали, не знаю. У Ню-Джерзі, в таборі полонених, були власовці. Їх посадили на пароплав, щоб відвезти в СССР, але вони збунтувалися і стрибали у воду. Повезли їх назад до табору, напоїли кавою із снотворним, сонних повантажили і відправили в Одесу. Це описано в книжці „Оперейшен Кілгол". Таких в Одесі розстрілювали.

На початку війни я служив у Таурогені (Литва), за 8 км. від кордону. На початку червня 1941 року політрук сказав, що він повернувся із штабу Прибалтійського округу, де секретно було сказано вести роз'яснювальну роботу, що як тільки зберемо врожай, то підемо визволяти німецький народ від капіталізму. Про велике зосередження війська поблизу кордону – це правда. Тягнули величезні далекобійні гармати, а це ж не для оборони.

Про початок нападу німців командування теж знало, і ми за три дні до нього зайняли оборону з боєприпасами, яких раніше і не бачили..

Іван Гарас,
Віндзор Локс, Кон.

Про Леоніда Кучму скаже історія

Заголовок статті „Григорій Омельченко вимагає арешту Л. Кучми" („Свобода", 11 лютого), мене стривожив, бо в ньому криється радянський підхід: „Хто не є з нами, той проти нас". Ми, українці, не є варвари, а цивілізовані европейці. Л. Кучма був вибраний Президент держави, мав повагу в світі і в Україні.

Чи він особисто переступив закони моралі і України, я не знаю. Якщо він переступив їх, то історія напише про нього. Це буде більша кара для нього, ніж покарання тюрмою.

Час забути минуле і йти вперед. Українці мають зважити, що буде цілий світ думати про Україну. Президент Л. Кучма повинен бути трактований як Президент Української держави, де є культура і демократія.

Юрій Кравчук,
Вілмінгтон, Делавар

Неґативна інформація є небезпечною

Хочу з'ясувати одне питання: чи годиться друкувати в „Свободі" матеріяли супротивників незалежної України? Адже вони провокують і компрометують новий уряд Президента В. Ющенка, приписують новому прем'єрові Ю. Тимошенко дії, які фактично чинили (і продовжують) колишні правителі – Л. Кучма і В. Янукович, котрі намагалися знову приєднати Україну до Росії якоюсь губернією, по суті – колонією. Добре, що так не сталося!

Отже, дуже небезпечно з однієї сторони неґативною інформацією доводити населення до зневіри, а з другої – заохочувати олігархів знову взяти в неволю тих, що з неї вийшли.

На жаль, в Україні є багато жителів з рабською психологією. Коли в голові є вітер, а не здоровий розум, то така людина готова віддати свою країну будь-кому.

Микола Биковський,
Гемлін, Н. Й.

„Мені соромно перед читачами"

Сьогодні я одержала найновіше число 9 „Свободи", в якому поміщена моя стаття про 40-ліття Студії мистецького слова і 90-ліття Ліди Крушельницької. Переглянувши статтю, я побачила, що майже в кожному параграфі щось випущено, деколи майже цілі параграфи зникли.

Нема ані одної цитати, звідки я взяла дані інформації, половину п'єс, які Л. Крушельницька ставила, а я вичислила, пропущено. В такому виді це не є моя стаття. Навіть початок змінено – замість: „Не хочеться вірити, що цього року минає 40 років...", замінено: „У нинішньому році минає 40 років". Чому ця друга фраза ліпша? На мою думку, може бути нинішній день, але не нинішній рік!

Мені соромно перед читачами, а головно перед Лідою Крушельницькою, що моя стаття так обрізана. Не знаю, яка була ваша ціль, бо користи ви цим не зробили. Надіюсь, що принайменше помістите цей мій лист в рубриці, „Голоси читачів".

Оксана Кузишин,
Ню-Джерзі

Від редакції: Редакція „Свободи", як і редакція кожного періодичного видання, залишає за собою належне їй і незмінне право на редагування і скорочення (за необхідности) надісланих статтей. В статті О. Кузишин, щоб не повторювати слово „рік", початок було подано: „У нинішньому році минає 40-ліття…". З надто довгого переліку 16 вистав студії залишено назви дев'яти. Було скорочено також цитування публікацій „Свободи" в 1991 і 2003 роках, оскільки з ними вже знайомі читачі тижневика. Редакція охоче вміщуватиме надіслані статті без редагування, якщо редактори (а не тільки автор) визнають їх бездоганними.

Енерґія Майдану спрямовувала людей на добро

На нашу долю випала можливість бути учасниками подій, які змінили Україну. Київський Майдан Незалежности став центром нового, надзвичайного, досі небаченого дійства в Україні. Як християнський служитель і учасник „помаранчевої революції" хотів би нагадати, що впродовж десятків років християни України молилися за свободу своєї землі. Коли ж вона прийшла, продовжували молитися за пробудження народу. Ми сподівалися, що воно традиційно розпочнеться з наших церков, від потужних проповідей, які запалюватимуть маси полум'яними промовами, сповненими Святого Духа. Бог вчинив нетрадиційно і розпочав пробудження з Майдану. Дух Божий був присутній там, з сотнями тисяч людей, щодня, протягом усіх днів революції.

Один з наших єпископів сказав: „У своєму житті я ще ніколи не бачив стільки доброзичливих облич, скільки взаємоповаги, взаємної любови, як у ці дні на вулицях не лише Києва, а й багатьох міст і сіл України". Я можу повністю підтвердити ці слова.

Попри всю масовість заходів, люди поводилися дуже чемно, водії почали пропускати пішоходів на переходах, у метро люди давали місце одне одному, вибачалися за те, що ненароком наштовхнулися на когось, чи наступили комусь на ногу. А скільки любови і доброзичливости випромінювали погляди! Кияни пропонували приїжджим чай, гарячу страву, нічліг. А чого вартий „сухий закон" щодо розпивання спиртних напоїв, який діяв у наметовому містечку і у місцях масових поселень прибулих! Енергія Майдану спрямовувала людей до добрих вчинків.

Я радий і вдячний Богові за студентів і працівників Київського біблійного інституту (КБІ), які є мужніми людьми, відданими патріотами свого краю. Вони, ризикуючи життям, з перших днів революції приєдналися до сотень тисяч людей на Майдані, молилися в інституті, готували їжу для наметових містечок і вершили багато інших героїчних справ для нашого народу.

Бог через „помаранчеву революцію" підняв авторитет України у світі і робить все можливе, щоб відкрити двері проповіді Євангелії з України в інші регіони нашої плянети.

Сергій Манелюк,
ректор КБІ, Київ

Поетична хвиля не згасає

В редакційній пошті усе ще відчутна хвиля піднесення, викликана „помаранчевою революцією" в Україні. **Юрко Павлик** з Кензас Ситі, Монтана, переслав листа від Миколи Майданчука з Косова, Івано-Франківської области, який пише, як віруючі в косівській церкві збирали гроші на бензину, щоб прихильники В. Ющенка могли поїхати до Києва. Микола з дружиною кожного дня виходили на головну площу міста, а молодь була там усі ночі, школярики приходили з помаранчевими прапорцями. Юрко Павлик пише, що його дружина Ірина виготовила помаранчевий шалик для Миколи на згадку про його участь в революції.

Василь Дудка з Канади написав два вірші – „Ми разом" і „Україна моя", в одному з яких пише: „Ще такого в Україні не бувало, щоб уся Україна на ноги стала і сильним голосом сказала: „Віктор Ющенко – наш президент!"

З Ню-Гейвену, Кон., прислав вірш „Помаранчева революція" **Йосиф Собко**, в якому є рядки:

Гляділи очі, боліло серце до сліз
Як Київ своїх гостей вітав, радів,
бо давно не бачив
і не чув свого народу...
Під небом відкритим – вечірній спів.

Вуйко з полонини (прізвище автора відоме редакції) пише у вірші, присвяченому Т. Чорноволу:

Видно, не судилось високо злетіти,
Не під силу, сину, це було тобі,
Ти продав свободу мойого народу
І народ мій милий залишив в біді.

Дмитро Мельник з Бостону прислав шість віршів, які йому в липні 1989 року дав в Києві молодий чоловік і попросив узяти з собою до Америки. Тепер Д. Мельник знайшов їх і відіслав до „Свободи". Автор писав тоді:

Нездоланно, наче рать,
Гори Київські стоять
І соборним передзвоном
Хочуть русичів спитать:
Чиї ви насправді сини,
Чи вірите власним богам,
Чи хочете знов Україну
віддати своїм ворогам?

З села Гусакового на Черкащині **Михайло Іванченко** надіслав подяку за поміщення у „Свободі" (ч. 5) сторінки про відродження часопису „Плуг". Він мав намір випускати також збірочки-метелики „Селянської бібліотеки", але не має на це коштів. Адреса М. Іванченка: *с. Гусакове, Звенигородський район, Черкаська обл., 20263 Ukraine.*

Лев Іваськів з Філядельфії слушно зауважив, що до світлин організаторів УНСоюзу пасує заголовок „Найкращі організатори", а не „кращі" як було в тижневику (ч. 8)

Анонімний автор з Вашінґтону обурюється з приводу заголовку „Свято Крут поєднали з перемогою „помаранчевої революції" (ч. 7) і пише, що не можна поєднувати національну трагедію під Крутами з перемогою „помаранчевої революції", а відзначення річниці Крут називати святом.

Покотилися сльози...

Я читаю „Свободу" з насолодою. Я вже старий. Мені вже 89 із лишком. Хочу отримувати „Свободу" до кінця мого життя. Коли я читав у „Свободі" за „помаранчеву революцію", в мене котилися сльози від радости. Так, ми маємо самостійну Українську державу, і в добрих руках. В молодих роках я два рази заглядав смерті в очі. Один раз – в НКВД, а другий раз – в ґестапо.

Василь Климук,
Валнут Крік, Каліф.

Вшанували Тараса Шевченка по цілому світі

КИЇВ

Президент України Віктор Ющенко взяв участь в урочистому вечорі з нагоди 191-ої річниці з дня народження Тараса Шевченка та привітав лавреатів Шевченківської нагороди. Виступаючи з вітальним словом, Президент зазначив: „Багато людей звертаються до Кобзаря, щоб пізнати себе, дати відповідь на сьогодення і майбутнє. Шевченко – не просто символ для України. Він – її невід'ємна суть".

Вітаючи лавреатів, Президент побажав їм подальших творчих звершень. „Це унікальна для України традиція – в Шевченківський день нагороджувати людей, які змогли наблизитися до творчости Кобзаря", – відзначив він.

В Києві відбулась низка заходів з вшанування пам'яті Тараса Шевченка. Серед них – Всеукраїнський конкурс учнівської творчости „Об'єднаймося, брати мої", науково-практична конференція „Традиції і новаторство в мистецькій творчості Т. Шевченка".

9 березня у Київському літературно-меморіяльному будинку-музеї Т. Шевченка відбулося Шевченківське літературно-музичне свято з участю провідних мистців України, лавреатів Національної нагороди України ім. Т.Шевченка. З 1 по 12 березня у бібліотеках відбувалися книжкові виставки, тематичні огляди літератури „Постать Т. Шевченка в українському і світовому просторі". Національний заповідник „Софія Київська" запросив киян та гостей столиці на перегляд виставки живопису та графіки з фондів Національного музею Тараса Шевченка. У дитячому спеціялізованому кінотеатрі ім. Чапаєва демонструвалися хронікально-документальні фільми „В сім'ї вольній, новій", „На Україні милій" та художні фільми „Тарас Шевченко" і „Наймичка", було проведено літературне свято „Вінок Кобзареві". У театрі „Актор" показано виставу Юрія Щербака за мотивами життя і творчости поета.

10 березня у парку ім. Т.Шевченка відбулося культурно-мистецьке свято „І встає Кобзарева зоря над тобою, моя Україно", а в навчальних закладах району – Шевченківські лекції, тематичні літературно-музичні ранки, виставки малюнків за творами Тараса Шевченка та конкурси шкільних газет, екскурсійні поїздки до Тарасової гори у Каневі.

УНІАН

НЮ-ЙОРК

В Генеральному консульстві України 9 березня відбувся вечір, присвячений 191-ій річниці від дня народження великого українського поета Тараса Шевченка. Численних гостей української дипломатичної установи привітав консул Андрій Наджос. Священик о. Маріо Дацишин з церкви св. Юра виголосив слово про Кобзаря і промовив молитву. Після цього розпочалось дійство „Тобі, Тарасе!", яке підготував Народний артист України Іван Бернацький зі своєю Українською драматичною студією.

Під хвилюючий вокаліз у виконанні Вероніки Канінської до портрета Т. Шевченка вийшли самодіяльні артисти у старовинних народних строях з колекції режисера. На дівочих голівках були оригінальної форми віночки. Дійство розпочав читанням „Заповіту" наймолодший член студії Мирослав Немелівський. Опісля твори поета виконали Христя Мисюк, Богдан Іванцик, Наталя Гузь, Марія Немелівська, Вікторія Слободян, Юлія Слуцька, Андрій Бабич, Андрій Прудивус. Затамувавши подих, слухали учасники вечора поему „Відьма" у виконанні Людмили Грабовської і Володимира Курила. Це не було просто читанням віршів. Іван Бернацький знайшов власне бачення творів Кобзаря і ніби визволив з книжкового полону їхній драматичний духовний зміст. У залі ніби ожили персонажі – сучасники Шевченка, з їхнім болем, надією, тривогою за долю України. Актори студії не тільки ілюстрували минуле, а й кликали сучасників до бротьби за світле майбутнє України. Вражала міміка і жестикуляція виконавців, які були на рівні професійних артистів.

Для мене новиною було прочитання поеми Шевченка на два голоси, але з різною інтонацією, немов з різних соціяльних позицій, яке чудово вдалося Іванові Бернацькому та Юрієві Михайлову у виконані уривку з „Гайдамаків". Не могло не радувати (і дивувати) досконале володіння усіма відтінками української мови з боку молоді, яка народилася і виросла в Америці, а також їх проникнення в суть проблем української минувшини, які хвилювали поета.

Присутні подякували спонзорові – Федеральній кредитівці „Самопоміч" і її провідникові д-рові Богданові Кекішові за вдалий вечір, а працівникам консульства – частування, яким закінчилася зустріч.

Л. Хм.

Сцена з вистави „Тобі, Тарасе!"

Юрій Михайлів

Людмила Грабовська

Іван Бернацький

Володимир Курило

Наталя Гузь

Вшанували Тараса Шевченка по цілому світі

Співає Людмила Сєнчина

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ. Хор виконав пісні на вірші Т. Шевченка

Поезії читає Микола Рудько

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ, Росія

9 березня в Академії мистецтв, де жив і помер Т. Шевченко, відбувся урочистий вечір з нагоди 191-ої річниці народження поета. У північній столиці Росії проживає багато українців, тож старовинна заля Академії ледве вмістила усіх гостей. Урочисту частину відкрив голова Української національно-культурної автономії Михайло Субота. Після виконання Гимну України і виступу хору вірші Т. Шевченка читав Генеральний консул України в Санкт-Петербурзі Микола Рудько. Приємною несподіванкою для присутніх став виступ Народної артистки Людмили Сєнчиної, яка заявила, що є українкою не тільки з походження, а й в душі (вона народилася в Миколаївській області). У перерві гостям були запропоновані українські книжки і календарі, а також присвячений річниці Т. Шевченка спеціяльний випуск журналу „Українці і Петербург".

Андрій Хмельковський

ПАВЛОДАР, Казахстан

З нагоди 191-річчя Кобзаря в музеї українського товариства було розгорнуто книжкову виставку творів поета і творів про нього. Головні події Шевченківського свята розгорнулися в концертній залі Палацу культури „Шанирак", яка була заповнена вщент. До присутніх звернувся голова українського товариства, Заслужений працівник культури України Михайло Парипса. Український народний хор колектив під орудою Заслуженого діяча мистецтв України Олександра Білозерського виконав низку пісень на слова Т. Шевченка. Молодь і діти на чолі з вчителькою Ольгою Коломієць читали вірші, поеми, виконували пісні і танці. Оваціями проводжали глядачі солістів Ірину Соколюк, Анатолія Невмиваку, Риму Юрченко, Надію Місяць. Вдало вписалися в концертну програму естрадні пісні українських авторів у виконанні представників молодіжної гілки Дарії Селезньової, Тетяни Тевертинової. Випало чимало оплесків і на адресу шестирічної Марійки Маслій, котра виконала українську та казахську пісні.

Відбулася презентація пісні з ліричною назвою „Приніс мені пісню лелека" на слова кустанайського українця Андрія Кирилюка, музику до якої написав павлодарський композитор Ігор Булатов.

ОльгаГолованчук

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Український день" в американській школі

СПАРТА, Н. Дж. – „Лекція про українську свободу в американській школі" – під таким заголовком 1 березня появилася стаття Дженет Кало у газеті „Ню-Джерзі Гералд" про подію, яка відбулася у середній школі ім. Папи Івана XXIII.

28 лютого був справді пам'ятний день. Всі учні школи, замість звичайних лекцій з історії, пішли до шкільної бібліотеки, де відбувалася мистецька виставка українських виробів, щоб вислухати лекцію про Україну, зокрема про „помаранчеву революцію".

Люся Буняк, яка є вчителькою у цій школі, загорілася „сонячним сяйвом" революції. Вона думала над тим, як би донести цю подію до учнів американської школи. Багато з дітей мало чули про Україну, а тим більше про те, що сталося там останнім часом. Люся часто обговорювала це зі своїми колегами, які і самі були зацікавлені у більшому знанні про Україну, її культуру та мистецтво. „Помаранчева революція" стала тим поштовхом, який сколихнув зацікавлення цілої школи.

Не було жодного заперечення й від директора школи Кірана МекГю та учительського колективу. Навпаки, всі взялися з ентузіязмом влаштовувати українську мистецьку виставку та сприяти викладам. Вперше в цій американській школі відбулася лекція про Україну для всіх дітей. Особлива подяка бібліотекареві Керол МекБраєр, яка помистецьки розташувала експонати у дослідному центрі бібліотеки. Багато допомогли у переведенні цієї події керівник історичного департаменту Шейн О'Конел та член департаменту Томас Моро.

Люся Буняк зібрала велику колекцію вишиванок, різьби, писанок та інших українських виробів. Був тут і дівочий український стрій, і киптарики, і хлоп'ячі вишивані сорочки. Було багато книжок англійською мовою про Україну, її історію, культуру, мистецтво. Все це було виставлено у шкільній бібліотеці вже за два тижні перед викладами. Діти, які заходили в бібліотеку, мали змогу оглянути цікаві українські експонати.

Щоб осягнути мету та більш розповісти учням про критичні події в Україні під час виборів, ознайомити зі силою молоді в демократичному процесі, Люся Буняк запросила молодого журналіста Андрія Нинку.

Андрієві всього 27 років, а він вже здобув диплом бакалавра з політичних наук при Мугленбергському коледжі в Алентавні, Пенсильванія. Від 15 квітня 2001 року працює в редакції газети „The Ukrainian Weekly" в Парсипані, Н. Дж., та водночас закінчує студіювати журналістику в Нюйоркському університеті. Перед тим, як перейти до „The Ukrainian Weekly", Андрій працював в бюрі губернатора Патакі, де досліджував розвиток технологічної науки, торгівлі, парків та розваг. Андрій Нинка також допомагав порадою головним працівникам губернатора в справах федерального закону.

Під час виборів Андрій був у Києві від 14 грудня 2004 року до 19 січня 2005 року. Пережив всі враження особисто. Був на Майдані Незалежности, говорив з людьми, відвідував наметове містечко, спілкувався з молоддю. І ось тепер він прийшов до школи розповісти про Україну та її змагання до незалежности. Молодий, енергійний, він захоплював учнів своїм ентузіязмом. Майже шість годин без спочинку, бо ж мав вісім викладів, поміж якими були лиш чотири-хвилинні перерви, давав свої лекції про Україну та перебіг „помаранчевої революції". Говорив з таким піднесенням, що я, присутня на цих викладах, вислуховувала їх знову і знову з відновленим зацікавленням. Андрій Нинка мав відео та фото про вибори в Україні. Все це було подано на екрані, і діти з цікавістю спостерігали незабутній Майдан, заповнений сотнями тисяч людей, які прийшли обстоювати правду. Декотрі діти чули про українську революцію вперше. Крапля, яка впала у цей день на молоді серця, залишиться і вже не будуть діти дивуватися, коли хтось заговорить про Україну та „помаранчеву революцію". В старших клясах задавали Андрієві запитання, на які він вичерпно відповідав.

Згодом прийшла репортерка з „Ню-Джерзі Гералд" і мала інтерв'ю з Андрієм, Люсею Буняк та зі мною. Їй дуже сподобалися слова Тараса Шевченка: „Прийде час, коли Україна діждеться свого Вашінгтона". Недарма Президент США Джордж Буш, перебуваючи в Европі, при зустрічі з В. Ющенком, назвав його „новітнім Вашінгтоном".

Про це Дженет написала у своїй статті. Закінчила статтю поясненням, яке дістала в інтерв'ю, що В. Ющенко вибрав помаранчевий колір, бо це – колір сонця. Нарешті сонце зійшло над Україною, вона вийшла з пітьми.

Наталія Буняк

Андрій Нинка під час лекції про Україну

Люся Буняк на українській мистецькій виставці

„Українські Дні“ у Вашінґтоні

ВАШІНҐТОН. – В рамках програм нав'язання тісних взаємин між українською громадою та нашими представниками у Конгресі США, Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) та його вашінґтонське бюро, Українська Національна Інформаційна Служба (УНІС), організували „Українські Дні“ у Вашінґтоні 2-3 березня. Ціллю „Українських Днів“ було поінформувати членів Конгресу США про питання, які цікавлять українську громаду, а також нав'язати контакти з обраними представниками у Вашінґтоні.

Програма „Днів“ розпочалася інформаційним засіданням в Американській Раді Закордонної Політики (АРЗП), в якому взяли участь понад 30 членів громади. На ньому виступали Кайл Паркер, віце-президент АРЗП; Карен Стюарт, голова відділу України, Білорусі та Молдови у Державному департаменті США; д-р Аріель Коен, старший науковий співпрацівник у Фундації „Спадщина“; Джим Зоґбі, Директор Етнічної Ради Демократичного Національного Комітету, та Михайло Савків, президент УККА.

Представники недержавних організацій та Державного Департаменту США говорили про свої погляди на „Помаранчеву революцію“ та її наслідки, як також і про майбутнє взаємин між двома країнами у цьому контексті. Д-р Аріель Коген висловив такий погляд на перспективи розвитку українсько-американських взаємин: „Адміністрація Буша повинна сприяти вступові України до Світової Організації Торгівлі (СОТ) та Европейського Союзу (ЕС), розширенню взаємин між НАТО та Києвом, запропонувати позику для економічної реструктуризації та неоднозначно заявити, що США категорично проти посягань на територіяльну цілісність України“

Друга половина дня 2 березня була присвячена засіданням з членами Конгресу та дорадниками, серед яких були: конгресмен Сендер Левін (Дем-Мишиген), член Конгресу Луїз Слотер (Дем-Нью-Йорк), сенатор Гілярі Клінтон (Дем- Нью-Йорк), член Конгресу Беті МакКолум (Дем-Мінесота); Конгресмен Денис Кусинич (Дем-Огайо); Конгресмен Джералд Нейдер (Дем-Нью-Йорк), та конгресмен Стівен Ротман (Дем-Нью-Джерзі). Члени Конгресу Левін, Слотер, Кусинич та Недлер особисто взяли участь у засіданнях, щоб продискутувати з представниками громади питання щодо українсько-американських взаємин Член Конгресу Слотер під час розмови з учасниками „Українських Днів“ сказала: „Я є спів-спонзором законопроєктів, які дозволять надати Україні статус постійних нормальних торговельних взаємин з США, а також збудувати пам'ятник жертвам українського Голодомору. Я радо співпрацюватиму з Президентом Ющенком в міру того, як його Уряд втілюватиме програми, які забезпечать Україні світле майбутнє“

Увечорі 2 березня учасників „Українських Днів“ тепло вітали у посольстві України до США, де вони мали можливість зустрітися з послом України до США Михайлом Резніком і дипломатами посольства та обговорити українсько-американські взаємини і їхні перспективи, як також і деякі інші питання, які цікавлять громаду.

Наступного дня після сніданку учасники „Українських Днів“ передали членам Конгресу перелік питань, які цікавлять нашу громаду. Серед обговорюваних тем були: взаємини між США та Україною, закордонна допомога США Україні, пам'ятник жертвам українського Голодомору у Вашінгтоні, Агенція Міжнародного Розвитку США (USAID), та постійні торговельні взаємини між Україною та США. Копії паперів з описом актуальних для громади питань можна отримати у Крайовій Канцелярії УККА, бюрі УНІС або на інтернетовій сторінці УККА за адресою www.ucca.org.

УНІС

Посол України в США Михайло Резнік (зліва) з учасниками „Українських Днів“.

Учасники „Українських Днів“ під час зустрічі-сніданку.

В центрі – конґресмен Деніс Кусініч, член українського Кокусу в Конґресі.

Активність музичного дошкілля Марти Савицької

Діти дошкілля М. Савицької – учасники різдвяної сценки
Фото: С. Титла

ІРВІНҐТОН, Н. Дж. – На третьому поверсі Українського народного дому у великій залі у вівторки і четверги кипить життя. Марта Савицька вже 33-ій рік з великим успіхом веде „Музичне дошкілля“, де впроваджує дітей від двох з половиною до п'яти років у світ музики. Сама заля робить справжнє музичне враження.

На стінах – нотний стан, ключі, ноти, рисунки всіх музичних інструментів, портрети композиторів, а тепер ще й М. Савицька купила контрабас, щоб діти бачили, як виглядає цей інструмент, як на ньому грається і як він звучить. Цього року М. Савицька вчить дітей про інструменти, вже перейшли всі струни, і діти добре розпізнають звуки кожного, тепер вчаться про дуті-дерев'яні. Наступний рік будуть вчити про композиторів.

У Різдвяному часі М. Савицька завжди готує сценку про події в Вифлеємі. У ролях св. Йосифа і Марії – випускники дошкілля, які стукають до кожної хатки, просяться на нічліг, але ніхто для них не має місця, і аж у вертепі всі звірятка радо приймають втомлених подорожніх.

Тогочасні декорації і строї підкреслюють важливість події. Після сценки діти сідають, співають. М. Савицька заспіває, тоді колядують, щедрують, супроводжуючи дзвіночками.

Шістнадцятеро щасливих діточок в Ірвінгтоні і шістнадцятеро в Нью-Йорку (лекції відбуваються в Інституті Америки), як і їхні батьки, які є свідками, як діти музично розвиваються.

Як і кожного року, в червні М. Савицька підготовляє на закінчення занять казку-пантоміму. З нетерпінням чекаю на нові задуми талановитої, винахідливої з посвятою вчительки Марти Шлемкевич-Савицької.

Таїса Богданська

Зустріч із справжніми гуцулами в Ню-Йорку

НЮ-ЙОРК. – Як ми вже писали („Свобода", ч. 5, 4 лютого), наша завжди повна нових творчих задумів Вірляна Ткач таки притягнула до Ню-Йорку двох „оригінальних" гуцулів з Криворівні, що у своїх гуцульських „гуньках" і високих шапках пригадали нам давно не бачену нашу Гуцулію та її таких особливих мешканців.

Двоє автентичних гуцулів з Криворівні – Іван Зеленчук і Дмитро Тафійчук у своїх традиційних гуцульських одягах з'явилися, немов сон, на вулицях Ню-Йорку, відтак у театрі „Ля Мама", із співом старих гуцульських коляд та ще й у супроводі музичних інструментів. Немає що дивуватися, що вони стали центром уваги та зацікавлення в оригінальній само собою виставі під назвою: „Коляда – дванадцять страв" в театрі „Ля Мама", яка житиме на сцені до 20 березня.

Вистава – оригінальна, як усі, що їх задумує наша талановита режисерка Вірляна Ткач, представляє у театральний спосіб дванадцять страв, що їх українські віруючі споживають на Свят-Вечір, підготування до нього гуцульських колядників та традиційну кутю, що її отримують усі глядачі цього дивного дійства.

Кульмінаційною точкою цієї наскрізь оригінальної вистави є саме участь двох цікавих гостей з Криворівні, для яких Ню-Йорк є не менш цікавим, як для нас їхня участь у виставі „Коляда". Тому з приємністю вітаємо їх у своєму домі та випитуємо про гуцульську коляду і про незабутню Криворівню. У цій прегарній карпатській місцевості побувала, Вірляна Ткач. Правдоподібно, саме там у неї зродилася ідея показати „Коляду" американським глядачам. Ба, що більше, вона здобула до вистави не тільки учасників українського походження, для яких традиція Свят-Вечора і коляди є така глибока, але і чужинців, що часто виступають у п'єсах під її режисурою. Чи було їх легко схилити до наших традиційних свят-вечірних страв та коляд, невідомо, але одне певне – що участь справжніх гуцульських колядників великою мірою спричинилася до успіху вистави.

Тому й запросили ми їх на розмову, в якій могли відчути справжній подих давно не бачених Карпат та справжнього гуцульського „говору". Рідкі гості у мурах Ню-Йорку розповіли багато цікавого про традицію колядування, зокрема в Криворівні, з якої вони походять. Дещо несмілі в чужому оточенні, все ж таки розповідають про оці старі та все ще плекані у Криворівні традиції колядування, в якій бере участь дослівно ціле село.

Співає там вісім груп, а в кожній 10–12 осіб, розуміється, самі чоловіки. В оцій традиційній коляді бере участь „ціла Криворівня", а ходять вони з колядою після Різдвяного Богослуження аж до Йордану, тобто до 19 січня. Розуміється, це традиційне колядування не було можливе в роки совєтської окупації. Може, тому воно тепер так сильно відроджується і відновлює традиційні ритуали. Наші гості вияснили, що колядування у кожній хаті триває принайменше три години і поєднане з характеристичним до цього танцем. Не менше часу забирає „віншування", і так аж до Йордану. Дивує також запевнення, що у цій їхній коляді беруть участь тільки чоловіки, але, як каже „провідник", колядники постійно притягають нові молоді сили.

Коли дивуюся оцим традиціям та їхньому такому сильному відродженні на Гуцулії, І. Зеленчук запевняє мене, що треба любити коляду і треба бути вірним традиції. Як ще один її доказ, він передає мені в подарунку „Гуцульський календар" на 2005 рік, в якому після розмови знаходжу цікавий матеріял і багато пояснень до традиційних гуцульських святкувань, але також багато історичних фактів з недавнього і давнього минулого Гуцулії.

На наше запитання, як почуваються гуцульські гості на терені Ню-Йорку кажуть в унісон, що це „інший світ" – „інакший стиль життя". Один з гостей, Дмитро, грає на трембіті – то ж має вже запрошення на окремі виступи з цим рідкісним і характеристичним гуцульським інструментом. Значить, їхній місяць в Ню-Йорку буде повен концертів, виступів, нових, цікавих переживань. А для нас, „старих" нюйоркців, ці відвідини справжніх наших гуцулів приносять гурму радости, зворушення і ностальгії.

Експеримент постійно шукаючої за новими можливостями у театральному житті Вірляни Ткач – це ще одна спроба поєднати українські традиції з сьогоднішним американським світосприйманням. Надіємося, що це принесе її успіх, новий цікавий досвід, а рідкісним гуцульським гостям – гарний спомин з цього чужого для них світу.

О. Кузьмович

Колядники з Криворівні

Засідання Дослідної фундації ім. О. Ольжича

Наталя Вініченко, студентка Запорізького університету: „Дослідна фундація ім. О. Ольжича, яка не словом допомагає молоді, а ділом, і робить це досить успішно. Дуже хочеться, щоб таких організацій, як фундація ім. О. Ольжича, було більше".

РАТЕРФОРД, Н. Дж. – Дирекція Дослідної фундації ім. О. Ольжича провела 11 грудня своє чергове засідання, на якому прийняла звіти управи та затвердила бюджет і плян праці на 2005 рік. Завдяки підтримці фундації в 2004 році вийшла в світ праця Дмитра Степовика „Яків Гніздовський, життя і творчість", монографія Михайла Лукінюка – „Обережно: міти" та частково був оплачений друк праці проф. Петра Троневича „Волинь в сутінках української історії XIV–XVI ст.". Також фундація фінансує дальшу появу журналу „Розбудова держави".

В минулому році розпочато переклад з польської на українську мову монументальної праці д-ра Миколи Сивіцького „Історія конфліктів польсько-українських". Завдяки княжому дарові однієї добродійки ця праця появиться в трьох томах в першій половині 2005 року. В цьому ж році має появитись також збірник „Київська весна" про діяльність Культурологічного клюбу в Києві, яка була передвісницею Незалежності України в 1991 році.

Несподіваним позабюджетним видатком фундації в кінці минулого року була підтримка учасників „помаранчевої революції". До Києва прибула студентська молодь, яку треба було нагодувати і хоч на кілька годин дати їй приміщення, щоб її обігріти. А режим Л. Кучми заблокував всі банкові операції, так що в Україну було неможливо переслати фінансову допомогу. Одначе в початковій фазі революції фундація зуміла передати до Києва 10 тисяч долярів, які були використані для надання найбільш необхідної допомоги учасникам протесту.

Стипендійна комісія в Києві своєчасно виділила студентам 60 стипендій з фондів проф. Еміля Якима та родини Гелетканичів, як також по три стипендії аспірантам та кандидатам наук на здобуття вищих наукових ступенів. Головою Стипендійної комісії є депутат Верховної Ради Олесь Шевченко.

Від стипендіятів надійшли численні листи-подяки майже з усіх областей України. Ольга Горбова з Києва, висловивши подяку за отриману стипендію, нарікає, що „... нині майже неможливо знайти українські видання, бо чомусь видавати українською мовою – невигідна справа". І далі продовжує: – „А коли, проходячи по вулиці, почуєш розмову, що ведеться рідною мовою, вважаєш, що тобі пощастило. Саме в цей час приємно відчути руку людей, які розділяють з тобою думки та намагаються відродити гідність і гордість України".

Тетяна Мігукова, студентка Міжрегіональної академії управління персоналом, стверджує: „Підтримуючи молодь, ви робите великий внесок у майбутнє, у прискорення розвитку нашої держави України".

Нема сумніву, що новий уряд України прикладе максимум зусиль, щоб відбудувати зруйновану економіку України, піднести добробут населення, забезпечити студентам сприятливі умови для навчання. Але це не станеться відразу... А студенти потребують допомоги вже тепер. Тому звертаємось до громади з проханням допомогти студентам в Україні. Просимо надсилати (звільнені від податку) пожертви на стипендії для учасників „помаранчевої революції" та їх однодумців на адресу: „Olzhych Research Foundation", 1229 Spring Ave., Wynantskill, NY 12198.

Михайло Герець

Неінтеліґентна...

(Закінчення зі стор. 5)

вже до того, що українець Мороз пропонує зробити російську другою державною. Він що, з печери тільки що виліз? Та це ж 100-відсоткова смерть української мови!". Тут треба зазначити, що кіоскер В. Ясько написав свого листа російською мовою і пояснив: „Я за національністю українець, а написати вам листа українською не зміг. Відповідь проста: тому що 60 років мені товчуть мову не моїх батьків і предків".

А щодо „дискримінації" російської мови в Україні, то у В. Ясько є своя статистика – наочна, в його кіоску в Рені, в південному куточку України: з 200 назв газет і журналів тільки 18 українських. З 96 хрестиківок, які надходять для продажу, тільки 4 українських. „Яких ще треба коментарів? Яка мова гине? – запитує кіоскер і додає. – За весь час моєї праці наслухався таких образ на адресу української мови, що не раз просто хочеться вийти і дати покупцеві по морді". (Закінчивши листа до редакції, Володимир Ясько нічого не міняв, але додав пост-скриптум: „Ви ж зрозумійте мене і вибачте за такий тон мого листа").

Газета „День" виходить паралельно українською й російською мовами, але редактор газети, Лариса Івшина, вийнятково надрукувала листа кіоскера з Рені в російському оригіналі в обидвох виданнях – україномовному і російськомовному, без перекладу. І ще відіслала читачів до „продовження теми" на 21-ій сторінці, де були нудні й нещирі підсумки дискусії Володимира Малинковича, та ще два листи, які висвітлили цю нещирість.

Відкритий лист 150 інтелігентів, яким привиджується дискримінація російської мови, появився після „помаранчевої революції". Через рік – вибори до Верховної Ради і цю справу знову витягнуть. Але кіоскера з Рені не обдуриш. Ця „мовна карта" вперто не проходить, коли звичайний українець іде голосувати.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СЕРЕДА, 30 БЕРЕЗНЯ 2005 р.

Кергонксон, Н.Й. Річні загальні збори 88 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 6:30 веч. у бібліотеці на Союзівці. Просимо членів прибути на сходини.

За Управу Відділу
Анна Слободян, голова
Стефа Гаврилюк, секретар

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ІСТОРИЧНА СЕКЦІЯ
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»
ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ
ПРИ СПІВПРАЦІ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ СКУ

мають шану запросити Вас до участи у

НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО СОРОКАЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТИ / 1965 – 2005

в неділю, 3 квітня 2005 р., о год. 2-ій по пол.
в будинку УВАН, 206 West 100 Street, New York

П Р О Г Р А М А

Любомир Винар
Голова Історичної Секції УВАН, Президент УІТ — Відкриття конференції

ДОПОВІДІ

Керівники: Олександер Домбровський, Алла Атаманенко

Алла Атаманенко, Директор Інституту дослідів української діяспори Національного університету "Острозька Академія" — "Українське Історичне Товариство та історичної науки"

Олександер Домбровський, Голова Секції Античної історії УВАН — "Співпраця УВАН з УІТ: вибрані питання"

Любомир Винар, Голова Історичної Секції УВАН — "Марко Дмитрович Антонович як людина та організатор наукового життя"

Юрій Гасцевий, Українське Історичне Товариство — "Дослідження Олександра Оглоблина доби гетьмана Івана Мазепи"

Людмила Шпилевая, Бібліотекар УВАН — "Архів д-ра Романа Климкевича в УВАН"

ДИСКУСІЯ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГ

Нові видання Вісті УВАН. Том 31 (Олександер Домбровський) та Український Історик, томи 41/42, 2004/05 (Алла Атаманенко).

ЗАКРИТТЯ

Під час конференції відбудеться виставка видань УІТ.
Після конференції відбудеться засідання Історичної секції УВАН.

Календар подій 2005р.

27 БЕРЕЗНЯ
Традиційний український Великодній сніданок, початок о год. 11:30 ранку.

1 – 3 КВІТНЯ
Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.

8 – 10 КВІТНЯ
Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ
SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority Formal Banquet.

15 – 17 КВІТНЯ
Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи".

16 КВІТНЯ
Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ
SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ
„TAP" Нюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 дол./ін.

23 КВІТНЯ
Традиційні українські святочні страви – Пластовий курінь „Спартанки".

1 ТРАВНЯ
Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ
Ellenville High School Prom.

27 – 30 ТРАВНЯ
Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава.
Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ
Ellenville High School Scholarship Banquet.

12 - 17 ЧЕРВНЯ
Конференція Клюбу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

19 ЧЕРВНЯ
День Батька на Союзівці.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ
Перший табір Пташат.

Малими руками – велика справа

Юні учасники виступу в школі св. Юра

НЮ-ЙОРК. – Український музичний інститут Америки (УМІ) влаштував 13 лютого зимовий учнівський виступ в авдиторії школи св. Юра. Вже при вході до залі звернення дирекції УМІ повідомляло про відремонтовані кляси та закликало до дальшої допомоги в цьому ділі, скеровуючи добродіїв до рахунку 5380-00 у банку „Самопоміч". Дирекція УМІ в Нью-Йорку складається з Томи Гринькова, Жанни Дейкань, Лілі Кушнір та Богдани Волянської, президентом УМІ від 1999 року є проф. Таїса Богданська. У виступі взяли участь понад 30 учнів із кляс А. Антонів, Ж. Дейкань, Е. Романишин, Б. Волянської, Л. Кушнір, Г. Легкої. Крім творів великих композиторів (Баха, Моцарта, Шумана), програму заповнили доволі численні і різноманітні українські твори, зокрема зразки народної музики в обробках св. п. Марти Кравців-Барабаш (Торонто), сучасного композитора Ігоря Соневицького (Нью-Йорк), давнішого поета-пісняра УСС Романа Купчинського. Святково прозвучали дитячі п'єски організатора й першого директора УМІ Романа Савицького, який для дітей та їх належної освіти відмовився від власної кар'єри концертового піяніста.

Місцевий, характеристичний кольорит відчувався у п'єсі М. Арона „В центральному парку". Справжньою несподіванкою стала „Музика ночі" з популярного спектаклю „Фантом опери" А. Льойда Вебера, який від років збирає численну публіку метрополії. Найбільш відповідальним твором програми став фінальний „Концерт д-моль на дві скрипки" (перша частина) Й. С. Баха, у бездоганному виконанні скрипалів Ільони Михайлів, Анастасії Антонів та Елі Романишин – фортепіян (до речі, це був гарний концертовий фортепіян фірми „Каваї" – (кол. власність піяніста Любомира Горницького). Хоч не обійшлось без хвилювання, адже такий виступ – це кузня майбутніх артистів, які вже в молодому віці та з малими ще руками вчаться творити щось більше, вище і роблять вже виразні кроки в напрямі великого мистецтва. Програмку підготувала Б. Волянська, яка й проводила цим виступом.

„В Пласті росте новий люд" – оптимістичне гасло іншої молодіжної організації можна перефразувати до наших музик, бо ж справді і в УМІ росте новий люд...

Роман Савицький мол.,
член Національної спілки
композиторів України

Патріярх Любомир – гість „Українського Дня" у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. –За ініціятивою голови Товариства Св. Софії Леоніда Рудницького, яку активно підтримали голова місцевого відділу Наукового Товариства ім. Шевченка Ярослав Заліпський і Митрополит Української Католицької Церкви в США Стефан Сорока, 26 лютого відбувся „Український День". Він був присвячений 30-літтю діяльности Товариства Св. Софії і мав дуже змістовну та цікаву програму.

„Український День" розпочався молитвою. У митрополичій катедрі Непорочного Зачаття відслужено архиєрейську св. Літургію, котру з повним правом можна назвати урочистою: її відправляв Патріярх Любомир, у сослуженні Митрополита Стефана та багатьох священиків.

Приємно вражало, що гостем „Українського Дня" був Архиєпископ Української Православної Церкви в США Антоній. Перед початком св. Літургії Митрополит Стефан у короткому слові з нагоди „Українського Дня" щиро привітав Їх Святість Патріярха Любомира, підкресливши при цьому, що в цей день, 26 лютого, Патріярх Любомир відзначає свій день народження. По- братньому щиро привітав Митрополит Стефан Владику Антонія, а також Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева і присутніх лицарів Мальтійського Ордену, які були одягнені в тоги ордену. Разом з ними, як член ордену, був і професор Леонід Рудницький.

В кінці Митрополит Стефан привітав присутніх мирян, що прийшли на спільну молитву за нашу Церкву й український народ. Під час св. Літургії співав хор „Прометей". Звичайно, відчувалося, що це не церковний хор. Ще не настав час спільного сопричастя з православними братами, але в народі є таке бажання. Владика Антоній виголосив проповідь по-англійськи, її змістом були історичні і сучасні події в Україні. Не менш приємно було почути, як під час Великого входу Патріярх Любомир поминав Владику Антонія. Під кінець св. Літургії Митрополит Стефан проголосив для Патріярха Любомира „Многая Літа", яке підхопили всі вірні.

Учасниками св. Літургії були, крім українців, також американці. Крім згаданих Мальтійських Лицарів, – професори і студенти Пенсильванського, Темпельського , Ля-Сальського, Святої Родини і Делеварського університетів, деякі з них також були й учасниками дискусійного панелю.

Відразу після закінчення св. Літургії відбувся, у церковній кафетерії, спільний обід, який спонзорувала Фундація „Спадщина" при чикагському банку „Певність".

„Помаранчева революція" в Україні: причини і висновки" – це була тема панелю, модератором якого був професор Українського Вільного Університету д-р Леонід Рудницький. Відкривши панель, ведучий привітав Патріярха Любомира, Владик Стефана, Антонія Володимира Паску, отців, панелістів і всіх присутніх і першим до слова попросив Патріярха Любомира, який розкрив перед присутніми сутність подій на Майдані Незалежности і в багатьох інших містах України. При цьому він переконливо підкреслив, що на кожному з тих охоплених революцією майданів була присутня Церква чи, точніше сказавши, Церкви. Відбувались спільні молитви і кожний молився сам для себе і разом. Було єднання з Богом, що виявлялось у єднанні людей. Ніхто не питав, якої хто конфесії, розмовляє чи ні по-українськи. Це був єдиний народ України. Це було справді Боже чудо.

Колись комуністи намагались створити нову людину, чого їм не вдалось. Події, що відбувались на майданах, напевно матимуть позитивний вплив і на релігійно-церковне життя. Ми маємо зробити переоцінку вартостей і знайти позитивний шлях. Перший крок вже відбувся, треба з незламною вірою продовжувати, сказав Патріярх Любомир.

Суддя Богдан Футей говорив про юридичні аспекти Конституції України, зокрема про три гілки влади – виконавчу, законодавчу і судівничу, які забезпечували певні права, але не все діяли справно. Розповів про масові випадки фальсифікацій під час другої тури президентських виборів в Україні, підкресливши, що саме рішення Верховного суду про невизнання результатів цієї тури виборів визначило дальший розвиток подій „помаранчевої революції".

Професор Пенсильванського університету Генрі Тюні, який з початку 1990-их років слідкує за розвитком демократичних подій в Україні і добре орієнтується в українській ситуації, був наступним доповідачем. Він ствердив, що протягом десяти років, себто від 1994 р. до 2004 р., незалежности України, демократичні процеси заникали і згодом знову відроджувалися. Повний поворот до демократичних вартостей стався під час „помаранчевої революції", яка виявилась особливою і ніким непередбаченою подією, збудила увесь світ і змусила приглядатись, як безкровно утверджувались фундаментальні демократичні принципи. Промовець зробив деякі паралелі між Афганістаном і Україною та загадав про позитивне сприяння Америки в обох випадках.

Юрист Стефан Миронюк, очевидець „помаранчевої революції, розповів, який позитивний вплив на ситуацію в Україні мала підтримка з боку США, зокрема рішуча заява секретаря Державного департаменту Коліна Павела.

Голова Студентського клюбу при Пенсильванському університеті Маркіян Добчанський розповів, як українські студенти в США сприяли „помаранчевій революції" у Києві. Редактор тижневика „Америка" Осип Рожка подав цікавий огляд світової преси, яка відгукнулась на події в Україні.

На запитання учасників панелю дав ґрунтовні відповіді Патріярх Любомир.

Л. Рудницький щиро подякував панелістам, авдиторії, ієрархам наших Церков і Фундації „Спадщина" за фінансову допомогу.

Микола Галів

Семінар з питань захисту прав українських моряків

НЮ-ЙОРК. – 24-26 лютого відбувся семінар з питань захисту прав моряків – громадян України, організований Генеральним консульством України в Нью-Йорку і Центром захисту прав моряків (Нью-Йорк). Його учасники, українські дипломати – співробітники консульських установ України у Вашінґтоні, Отаві, Сан-Франціско, Нью-Йорку і Чикаго – обговорили шляхи удосконалення механізмів подання консультативно-правової допомоги українським морякам, підвищення ефективности контролі за забезпеченням українських залог усіма правами та імунітетами, передбаченими законодавством чужоземних держав і міжнародними договорами, учасником яких є Україна. Проведення семінару стало важливою складовою заходів Міністерства закордонних справ України, спрямованих на виконання однієї з головних функцій українського зовнішньополітичного відомства – захисту за кордоном прав та інтересів юридичних осіб і громадян України.

Центр з захисту прав моряків є міжнародною неурядовою організацією, яка опікується проблемами моряків, зокрема надає безкоштовні юридичні консультації, забезпечує послугами професійних адвокатів, є активним учасником конференцій та семінарів, що проводяться під егідою Міжнародної морської організації та Міжнародної організації праці.

Андрій Олефіров

Головний Екзекутивний Комітет

Українського Народного Союзу

Редакція „СВОБОДИ“, „THE UKRAINIAN WEEKLY“ та УПРАВА СОЮЗІВКИ

— складають —

ЧЛЕНАМ ГОЛОВНОГО УРЯДУ, ГОЛОВАМ ОКРУГ, СЕКРЕТАРЯМ та ЇХНІМ УПРАВАМ,
ВСІМ НАШИМ ЧЛЕНАМ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ЧИТАЧАМ і ГОСТЯМ СОЮЗІВКИ

найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ! ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Радісних та спокійних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ПРАЦІВНИКАМ, УПРАВАМ ОКРУГ та ВІДДІЛІВ

щиро бажають

**СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА
КАЧАРАЇ з родиною**

**РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ,
ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ГОЛОВАМ ОКРУГ І СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ
І ЇХ УПРАВАМ

щиро бажає

ХРИСТИНА Є. КОЗАК з родиною

Христос Воскрес!
Веселих та Щасливих Великодніх Свят

Радісних та Щасливих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ГОЛОВНОМУ УРЯДОВІ УНСОЮЗУ,
ГОЛОВАМ ОКРУГ І СЕКРЕТАРЯМ ВІДДІЛІВ ТА ЇХ УПРАВАМ

бажає

**РОМА ЛІСОВИЧ з дітьми
КІРОЮ та ЛЕСИКОМ МИСКІВ**

**РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

РОДИНІ, ДРУЗЯМ та ЧИТАЧАМ „СВОБОДИ“

– бажають –

**ІРЕНА ЯРОСЕВИЧ
з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ**

---

*З празником Христового Воскресіння!
Веселих та Щасливих
Великодніх Свят*

рідні, приятелям і знайомим

— бажають —

**родини: ТЕРШАКІВЦІВ, ТОМКІВ
і ЗАВАДІВСЬКИХ
та бабця ЛЕСЯ ФЕДОРУК**

Христос Воскрес!

*Родині, Приятелям і
Знайомим*

— бажаємо —

РАДІСНИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

**д-р ЮРІЙ та ОКСАНА ТРИТЯК
з дітьми АРЕТОЮ та ЯРЕМІЄМ**

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану

— б а ж а ю т ь —

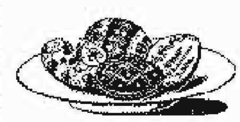
ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО і МИХАЇЛ ЛЕСЬКО

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ

б а ж а ю т ь

ГАЛИНА КУЗЬМА
та МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКО

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У Світлий День
Христового Воскресіння
найкращі побажання,
Веселих, Радісних Свят

родині тут і в Україні, приятелям, пацієнтам, знайомим та всьому українському народові на Батьківщині

п е р е с и л а є

д-р Любомир ВОРОХ
з сином Любославом,
донями Андреєю і Тетяною

Радісних Свят
Воскресіння
Христового

Рідні, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим

— б а ж а ю т ь —

д-р ОСТАП і ВІРА ТЕРШАКІВЦІ
з родиною.

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

щиро вітаємо

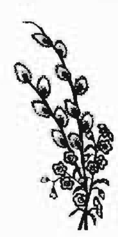
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ І КЛІЄНТІВ

МИРОСЛАВ і ЗОРЯНА
СМОРОДСЬКІ з родиною

Радісних Свят

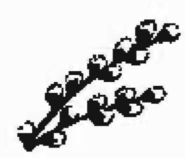

ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим

— б а ж а ю т ь —

Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ

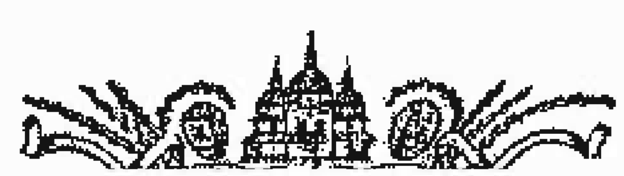

РАДІСНИХ І
ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

— щиро бажають —

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ

д-р ЛЮБОМИР, ОКСАНА
і РОКСОЛЯНА КУЗЬМАКИ

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ВСІМ ЧЛЕНАМ УАКРАДИ

б а ж а ю т ь

НАТАЛКА та ІГОР ҐАВДЯКИ
з родиною

ВЕСЕЛИХ
і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО

— б а ж а ю т ь —

рідним, приятелям і знайомим

д-р БОГДАН і БОГДАННА ХУДЬО
з донями РОМОЮ та МІРІЯМ з мужем
д-ром БОРИСОМ МИХАЛЬЧАКОМ

UKRAINIAN FUTURE CREDIT UNION

26495 Ryan Road, P.O. Box 1201, Warren, MI 48090-1201
Telephone: (586) 757-1980
Fax: (586) 757-7117

Дирекція Української Кредитової Спілки „Будучність“, адміністрація та працівники, сердечно вітають вельмишановних членів кредитівки, всю українську громаду Дітройту і його околиць та всю нашу „українську родину“ в усьому світі із

СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Нехай Боже Воскресіння благословляє Вас і Вашу родину духовним і матеріяльним добробутом, зсилає Вам усі дари і ласки потрібні для досягнення Вашої мети.

Веселих Вам свят!
Воскресіння Христового
та смачної Паски!

Христос Воскрес!

Веселих Свят!

Дирекція і Працівники
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
"САМОПОМІЧ"
Філадельфія - Скрентон - Трентон

[illegible]

Easter Greetings
from
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
Philadelphia - Scranton - Trenton
(215) 725-4430 – 1-888-POLTAVA – www.ukrfcu.com

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION ë‡ÏÓÔÓÏ¥˜

21SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109-1238
PHONES: 860-296-4714 • 800-405-4714 FAX: 860-296-3499

Українська
Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ“ – Ню-Інгланд

вітає

СВОЇХ ЧЛЕНІВ І ВСІХ ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ

зі святом

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Запрошуємо Вас і Вашу родину, що мешкають в околицях Нью-Інгланд, завітати до нашої Кредитівки.

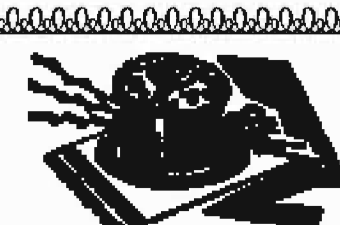
Дайте нам нагоду допомогти Вам у Ваших фінансових потребах.

З НАГОДИ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ
найкращі побажання
складає

(215) 732-3732 **Diaspora** (800) 487-5324

1914 Pine Street • Philadelphia, PA 19103

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
– б а ж а є –

ПЕТРО КУПЕР

власник фірми

B & B MEAT PRODUCTS

168 Bedford Avenue Tel.: (718) 388-2811 Brooklyn, N.Y

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ у США

щиро вітає

Президента Віктора Ющенка,
Ієрархії Українських Церков,
Проводи всіх Українських Організацій
в діяспорі і в Україні, Відділи та Членок УЗХ,
Українську Громаду та всіх Жертводавців і Добродіїв.

з нагоди

СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДОРОГИМ ГОСТЯМ РЕСТОРАНУ

– б а ж а ю т ь –

ЕВСТАХІЙ і ХРИСТИНА РАВРИШ

з родиною

власники

Big Stas Restaurant

1020 S. Wood Avenue, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-6455

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

— б а ж а є —

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, Всім Управам осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних і радісних Великодніх Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За Крайову Управу СУМ:

Богдан Гаргай — Голова
Ірина Лібер — Секретар

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І КЛІЄНТАМ

бажає

MICHAEL N. HALIBEJ
з родиною

Halibej Realty & Associates, Co.

COMMERCIAL SALES • LEASING • MANAGEMENT

Phone (973) 285-5006
Fax: (973) 285-5446
Videophone: (973) 316-9806

E-mail: Halibej@email.msn.com

2200 Rt. 10 West
Suite 205
Parsippany, NJ 07054

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Дорогі брати і сестри
у Господі нашому Ісусі Христі!

Українська Євангельська Церква Громад Божих в Юніон, Н. Дж. вітає усіх читачів „Свободи", усіх членів Українського Народного Союзу з Великоднем!

Українці в Америці можуть належати до різних політичних партій, течій і спільнот, але переважну більшість єднає у велику родину тільки віра у нашого Спасителя Ісуса Христа, усіх нас провадить стежками життя Його любов, усі ми черпаємо наснагу і мудрість у Божому Слові. Тому Великдень є провідним християнським святом більшости українців. У святкові дні бажаємо вам доброго здоров'я!

Вчіться любові до людей в Ісуса Христа, чиніть добро, а коли самі потребуєте духовної чи матеріяльної підтримки, приходьте до нашої Церкви. Щосереди, увечорі, тут видають харчі потребуючим.

Недільні Богослуження – о год. 10:30 ранку.
Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083
Тел.: (908) 686-8171

ВОЛОДИМИР ЦЕБУЛЯ, пастор

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

щиро вітає

Ієрархів Українських Церков, Президентів США й України, а також їхні уряди та весь український народ на рідних землях та у діяспорі

та бажає

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Ukrainian Congress Committee of America
203 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel.: (212) 228-6840
E-mail:ucca@ucca.org

UCCA – Kyiv Bureau
Tel.: (044) 228-45-80
E-mail:ucca@i.kiev.ua

Ukrainian National Information Service
311 Massachusetts Avenue, NE
Washington, DC 20002
Tel.: (202) 547-0018
E-mail:unis@ucca.org

СВІТОВА НАУКОВА РАДА ПРИ
СВІТОВОМУ КОНГРЕСІ УКРАЇНЦІВ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ
УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

мають шану запросити Вас до участи у

НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ – ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ

(У 70-ліття смерти)

ПРОГРАМА

Відкриття конференції
Любомир Винар
Голова Світової Наукової Ради СКУ

Слово-привіт
Лариса Залеська Онишкевич
Голова НТШ в Америці

ДОПОВІДІ

ПЕРША СЕСІЯ

Керівники: Ася Гумецька (УААУП),
Євген Федоренко (УВАН)

„Михайло Грушевський в українській історії"
Любомир Р. Винар
Президент УІТ

„Генеза та сучасний стан грушевськознавства"
Алла Атаманенко
Директор Інституту досліджень діяспори Національного університету „Острозька Академія"

„Переяславська Рада у працях М. Грушевського та інших письменників"
Лариса Залеська Онишкевич
Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці

ПЕРЕРВА

ДРУГА СЕСІЯ

Керівник: Любомир Винар (УІТ)

„Національні мотиви в прозовій творчості М. Грушевського"
Ася Гумецька
Президент Української Американської Асоціяції Університетських Професорів

„Михайло Грушевський в оцінці сучасних істориків в Україні"
Анна Процик
Українська Вільна Академія Наук у США

„Феномен української козаччини в працях М. Грушевського"
Юрій Гаєцький
Українська Вільна Академія Наук у США

ДИСКУСІЯ

ПЕРЕРВА

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖОК

Впровадження

Михайло Грушевський. *Наша політика (2004)*
Михайло Грушевський: 1866-1934-2004.
Український Історик, том 41, 2005

ЗАКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ

Під час конференції відбудеться виставка праць Михайла Грушевського

в суботу, 2 квітня 2005 р.
о год. 4-ій по пол.

в будинку НТШ, 63 Fourth Ave., New York
(між 9-ою і 10-ою вулицями).

„Українці...

(Закінчення зі стор. 1)

Мати боксерів Надія Кличко
Фото: Я. Керницький

тора наук і продовжує захищати чемпіонський титул, вони єдині – Віталій і Володимир Клички) і чи хоче вона, як мати, щоб її сини далі билися на рингу? На хвильку вона задумалася, а потім відповіла: „Обидвом їм не раз казала, що якщо вже так любите бокс і не можете жити без нього, то обіцяйте мені, що ніколи не будете битись як суперники. А я рада і горда, що мої сини досягли великих успіхів в спорті і науці, а також рада, що обіцянку, яку дали мені, не порушують". Хотілося вклонитись цій чудовій українській жінці, жінці-матері, що виростила і виховала таких синів – є вам чим гордитись дорога пані Надіє! І нам разом з Вами є чим гордитися, бо всі належимо до великого українського народу, славу якому з високо піднятою головою по цілому світі несуть ваші сини Віталій і Володимир.

В спеціяльному інтерв'ю для читачів „Свободи" Віталій Кличко щиро подякував за висвітлення і підтримку його спортивної праці і особливо за розуміння його і брата Володимира громадянської позиції. Також передав великий привіт всім читачам газети і всій українській громаді Нью-Йорку і околиць, і всім, хто гаряче й щиро вболіває за обох братів Кличків. Віталій також пообіцяв, що докладе найбільших зусиль для перемоги в наступному поєдинку проти небезпечного і підступного суперника екс-чемпіона світу в супер-важкій вазі, який, до речі ,має в своєму заліку перемогу нокаутом над знаменитим Леноксом Люїсом, Хасаном Рахманом. Цей двобій відбудеться 30 квітня 2005 року у залі, що називається боксерами „мекка боксу" в нюйоркському „Медисон Сквер Гарден".

Успіху і щастя, дорогий чемпіоне, а також багато майбутніх перемог Вам, дорогі брати Клички!

Сенатор Р. Луґар...

(Закінчення зі стор. 3)

рях зустрів і привітав свого старого знайомого, Віктора Черномирдіна, з яким були російські парляментарі". Після цього сенатор відвідав кандидата в президенти та прем'єр-міністра України Віктора Януковича, а коли вийшов від нього – знову побачив В. Черномирдіна з його великою делеґацією. „Я тоді приязно поцікавився, - розповідає сенатор, - чи ці люди знову підуть слідом за мною і до другого кандидата – Ющенка?", Але Черномирдін відповів, що цього в них „в програмі немає".

Р. Лугар мав передати Л. Кучмі особистого листа від Президента Дж. Буша. Там йшлося про те, що світ чекає на чесні і прозорі вибори в Україні, що Америка занепокоєна порушеннями, які відбулися під час першої тури, і що ці недоліки мають бути унеможливлені в другій турі, а якщо чесних виборів не відбудеться – це матиме серйозні наслідки для стосунків між Україною та Америкою.

Здавалося, що лист на Л. Кучму великого враження не справив, каже Лугар, бо той отримував подібні попередження майже щодня. Але пізніше, під час прийняття в американському посольстві, до нього підійшов Кучмин зять, український підприємець Віктор Пінчук, і занепокоєно спитав: про які саме „серйозні наслідки" може йти мова? „Відверто кажучи, я не знав, які це мали бути наслідки", – каже сенатор. Але виявилося, що Пінчук турбувався, чи не збираються його позбавити американської візи. За кілька днів до цієї розмови було оприлюднене повідомлення, що американський уряд відмовив у візі Григорієві Суркісові, керівникові іншого українського олігархічного клану, на підставі „підозри у корупції". Для цього було застосовано новий указ, нещодавно підписаний Президентом Дж. Бушем.

В ніч після виборів сенатор Р. Лугар разом з іншими спостерігачами перебував у Центральній виборчій комісії. З того, що він побачив, і з того, що повідомляли тисячі інших спостерігачів, каже він, було зрозуміло, що махінації на користь провладного кандидата у другій турі робляться ще відвертіше й масовіше, ніж у першій. Такі результати, сказав він наступного дня на прес-конференції, не могли бути отримані, якби урядовий апарат не був співучасником цих порушень, тому ми покладаємо відповідальність за такі порушення саме на український уряд.

Чіткий підсумок цих подій пролунав у виступі сенатора Р. Лугара під час слухань у Конґресі Сполучених Штатів кілька днів пізніше:

„Серйозні порушення включали незаконне усунення представників опозиції зі складу виборчих комісій, неточні списки виборців, факти тиску на студентів та працівників державних установ з боку їхніх керівників з вимогою голосувати за одного з кандидатів, багаторазове голосування по відкріпних талонах цілих груп виборців, що пересувались автобусами; побиття представників преси, підозріло високий відсоток голосування за межами дільниць.

Але навіть за таких намагань покласти кінець будь-якій надії на вільні й справедливі вибори я був надхнений бажанням і мужністю стількох громадян України виявити свою пристрасть до свобідного волевиявлення та розбудови вільної демократичної України. Хоча корумпована влада намагалася залякувати громадян та зірвати вибори, хоробрі українці відповіли рішучим спротивом, продовжуючи докладати зусиль, щоб захистити виборчий процес та запобігти безладдю".

На переконання Ричарда Лугара, події „помаранчевої революції" в Україні належать до найвеличніших у світі, тому що вони стосуються боротьби за „простір свободи". І він підкреслює, що така боротьба потребує підтримки. „Я сказав про це Президенту [Бушеві]: тут не йдеться про те, що успіх, умовно кажучи, „висить на волосині". Але ми всі знаємо приклади того, як з часом може відбуватися повернення авторитаризму, коли немає достатньої підтримки людей з відповідним досвідом і бажанням... Згадайте 1980-ті роки: ми підтримали вільні вибори у Сальвадорі, пізніше у Гватемалі і нарешті у Нікараґуа. Але потім, на жаль, наша країна якось забула про Латинську Америку, тому що увага перейшла на Радянський Союз. Для того, щоб позитивні зміни пустили коріння, треба їх відслідковувати і не випускати з уваги. Україна сьогодні являє собою надзвичайні можливості – тут дуже освічені і талановиті люди; але поряд з тим є велика потреба в інвестиціях та політичній підтримці у всіх напрямках. І я впевнений, що наш народ її надасть".

Про рідну українську мову - Мурманське радіо

„Ну що б, здавалося, слова…
Слова та голос - більш нічого.
А серце б'ється - ожива,
Як їх почує!.. Знать, од Бога
І голос той і ті слова
Ідуть між люди!"

Тарас Шевченко

МУРМАНСЬК, Росія. – У лютому відзначався Всесвітній день рідних мов. Напередодні події на пропозицію мурманської української громади у програмі „Суботній діялог" в обласному радіо було організовано прямий етер, на якому була присутня я, голова Національно-культурної автономії українців, голова татаро-башкирської громади Варіс Хафізов і член правління автономії „Білоруси Мурмана" Алла Малишкіна. Розпочалася програма невеликими пісенними фрагментами українською, білоруською та татарською мовами. Такими ж кольоритними були и наші привітання на рідних мовах до радіослухачів.

Часу було обмаль, тому не вдалося сказати все те, що хотілося б, однак почули радіослухачі про те, що українців у світі понад 50 мільйонів і мешкають вони у 47 державах світу. Я висловила своє занепокоєнням станом української мови в Україні. Подала за переконливий приклад той факт, що коли доводиться бувати на Всесвітніх українських форумах у Києві, то виникає враження, що вся Україна розмовляє рідною мовою. Проте, коли мені довелося побувати на святкуванні Дня Києва у травні минулого року, я дійшла висновку, що рідна мова в Україні ще й дотепер має статус українського святкового подарунка. А в будні набирає обертів асиміляція…

Певною несподіванкою для декого видалось моє твердження про те, що на прикладі України є сенс розглядати можливість утворення в Росії якщо не українських шкіл чи клясів, то принаймні факультативів тощо. Я також зазначила, що у відносно невеликій Україні діє біля 20 російських театрів, до того ж і в репертуарі українських театральних труп є твори Достоєвського, Чехова, Пушкіна… В Україні можна скільки завгодно купити російської газетної та журнальної продукції, чого аж ніяк не скажеш про Росію у випадку з українськими виданнями. Є таке мудре визначення у філософа Шарля Бернара: „Якщо ти не розмовляєш мовою тієї землі, на якій ти живеш, - ти або завойовник, або гість, або не маєш розуму". Залишається лише пошкодувати, що росіянам, які проживають в Україні, та ще й не один десяток років ця неперевершена правда не спадає на думку. Нащадкам Лева Толстого, Олександра Пушкіна, Івана Буніна - це важко вибачити. А тим ганебніше – не знати мови України самим українцям, нащадкам козацького роду.

Було приємно почути теплі слова подяки від радіослухачів, що зателефонували до студії, на адресу нашої української громади за проведення в Мурманську цікавих і корисних українських вечорів-зустрічей.

Наталя Литвиненко-Орлова,
голова Національно-культурної

Великдень…

(Закінчення зі стор. 3)

вмирали. Христос помер і воскрес, щоб уже ніколи не вмирати. Його воскресіння є запорукою нашого воскресіння. Як послідовники Ісуса, ми дивимося на той славний день другого приходу воскреслого Ісуса – найбільший день в історії людства, коли мільйони померлих віруючих християн почують Божу сурму й воскреснуть з-поміж мертвих, щоб вже ніколи більш не вмирати (1 Сол. 4:16).

Христос є воскресінням не тільки для фізичного тіла людини, але Він є воскресінням і для духу людини. Ми всі були мертві в гріхах і провинах, але Бог нас воскресив у Христі для нового життя (Еф. 2:1, 5). „Тому то, хто в Христі, той створіння нове, - стародавнє минуло, - ото сталось нове" (2 Кор. 5:17). З воскреслим Христом у наших серцях ми можемо жити воскреслим і переможним життям над гріхом для слави Бога й нашої радости.

Ісус Христос є нашим майбутнім і вічним життям. „І так завсіди будемо з Господом" (1 Сол. 4:17). „І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерти, ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося" (Об. 21:4). Яка чудова надія! Так, є щось більше для нас, ніж це тимчасове життя на землі. Бог нас створив для вічности. Про це нам говорить Святе Писання, про це нам каже наш інтуїція. Тому, що все має свої вічні наслідки, то нам необхідно серйозно підготовитися до вічности.

Колись президент А. Лінкольн сказав: „Напевно Бог не створив би людину, щоб вона жила один день! Ні, ні, людина створена для вічности". Як ми ставимося до Бога тепер на землі, вирішить нашу вічну долю. „Минається і світ, і його пожадливість, а хто Божу волю виконує, той повік пробуває" (1 Ів. 2:17). Воскреслий Христос має Свою ціль для життя кожного з нас. Він нас створив, щоб ми славили Його. „Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто в Сина не вірує, той життя не побачить – а гнів Божий на нім перебуває" (Ів. 3:36).

З такими чудовими роздумуваннями про воскресіння Христа, про наше минуле, теперішнє і славне майбутнє, бажаємо всім Вам радісних і благословенних святкувань Великодня! Нехай воскреслий Христос благословить Україну й наш народ в Україні та в діяспорі!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Д-р **В. Домашовець,**
почесний голова
Д-р **І. Ковальчук,**
голова
Д-р **Й. Іваськів,**
ген. секретар
Д-р **В. Кравчук,**
секретар

Шевченко...

(Закінчення зі стор. 5)

гір, ще й сьогодні волає до нас: СХАМЕНІТЬСЯ! Та Шевченко, як непощадний критик, є рівночасно майже Божественний у своїй любові, яка перемагає розпач зраненої душі. Він і критикує саме тому, що любить, бо він поет вирозуміння, милосердя. Він поет віщого Слова, Правди, Волі, Слави і Любови, які повинні бути дороговказом українському народові до майбутнього. Як поет-пророк Шевченко вживає слово як зброю в боротьбі за краще майбутнє свого народу. Слово в творчому арсеналі Шевченкам – це щось більше, ніж засіб комунікації. Воно є життєдайною силою людського буття.

Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопило.
І на Україні понеслось
І на Україні святилось
Те слово, Божеє кадило,
Кадило істини. Амінь.
(„Неофіти")

Мабуть, найвиразніше наголошує Шевченко на Слові як зброї в обороні буття свого знедоленого народу, коли пише:

Воскресну нині! Ради їх,
Людей закованих моїх,
Убогих, нищих...Возвеличу
Малих отих рабов німих!
Я на сторожі коло їх
Поставлю Слово.
(„Подражаніє 11 Псалму")

Але для кого це Шевченкове СЛОВО потрібне в сучасній Україні, коли на кожному кроці чуєш російську мову? Невже почуття духовного колоніяльного статусу може задовольнити людину до тієї міри, що вона не шукатиме творчого національного самовияву своєю рідною мовою? Відповідь на це запитання мусить собі дати кожна чесна людина, яка бажає бути вільною у вільному суспільстві. Щоб осягнути цю мету, Шевченко просить Бога допомогти людям „любити правду на землі та всім нам вкупі на землі єдиномисліє подай І братолюбіє пошли".

Шевченко, одержимий пророк і поет, всупереч жорстокій долі українського народу, був глибоко переконаний, що рабство минется і що українці житимуть у своїй державі, як інші вільні народи в світі. Цю свою мрію, яка була змістом цілого його життя, Шевченко описав дуже коротко, даючи їй універсальне, майже утопічне, значення:

І на оновленій землі
Врага не буде супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люде на землі.

Хочеться вірити в те, що мрія Шевченка, яка була, здавалося б, тільки утопією, стане, після всенародної Помаранчевої революції дійсністю. Український народ встав з колін і заявив не тільки своїм поневолювачам, але й цілому світу, що він хоче жити у своїй хаті, як вільна людина і творити свої національні цінності.

Художнє слово

У Град Святий дитя це віднеси!

Тетяна Майданович

Присвячую Нілі Крюковій

А ще до того, як побачу
Малого хлопчика в селі.
Мені здається, що се я.
Тарас Шевченко,
„Із золотої, й дорогої".

У довгім сні була дорога довга,
І хтось мені подав малятко-Бога:
– У Град Святий дитя це віднеси!
Біжу, несу – крізь юрмища й ліси,
Крізь бруд, і чад, і люті голоси.
Вже Чорне море.
Ще ж і далеченько.
Питаюся: Ісусе, ти живий??
Відсунула покров із голови,
Дивлюсь –
аж то малий Тарас Шевченко.
...Не бійся, жінко, встигнеш,
не спіши.
Мов у дарунок вибрану хлібину,
Ув'язану в білесеньку хустину,
Несеш Тараса до Єрусалиму –
Єрусалиму власної душі...
Дитя вкраїнське і людське, Тарас, –
Так, як Христос, Дитя Людське й Господнє!
А всі, хто Божі діти, –
це ж сьогодні
Єрусалим шукає кожен з нас.
За море – вже по небу йде дорога,
А ми з Тарасом спішимо до Бога,
Цю душу – світлу, як малу дитину,
Несем тривожно до Єрусалиму,
Єрусалиму власної душі.
Вже видно мури.
Це вже Гетсимань.
Не спи, моя душе. Не спи, устань.
Малий Тарас виспівує псалми,
Як він, і ти не спи поміж людьми.
На цілий вік –
до всіх святинь дорога,
Ось ми всі разом ідемо до Бога.
Співаємо вогненні думи-строфи
На вулиці Страждань, біля Голгофи.
Не плач, і не ридай, і не тужи:
Сповиту у білесеньку хустину
Від України ми несем дитину,
Саму Вкраїну – до Єрусалиму,
В той Град Святий,
що є у нас в душі.
У Град Святий –
якщо він є в душі!

До тебе йду

Ірина Бевська

До тебе йду, Кобзарю, на розмову,
що так любив свою чарівну мову,
що славив матір і її дитя,
що люд вкраїнський
вирвав з небуття,
що не коривсь гіркій,
сирітській долі,
і так чекав омріяної волі,
що, загнаний у царські каземати
рабом німим не намагався стати,
хоча випали шляхи тобі важкі,
не зрікся правди в каятті.

м. Хоростків, Україна

Міністер...

(Закінчення зі стор. 1)

на вечорі, під час котрого несподівано для гостей прийшов секретар Департаменту оборони США Доналд Рамсфелд. Міністер Б. Тарасюк разом з членами українського дипломатичного корпусу в США – послами В. Кучинським і М. Резніком, генеральними консулами Ню-Йорку, Чикаго і Сан-Франциско С. Погорельцевим, Б. Базилевським і В. Гребенюком, а також з колишніми послами США до України В. Мілером, С. Пфайфером і К. Паскуалем приватно зустрілися з Д. Рамсфелдом в історичній кімнаті „Forest Marbury“. В цій кімнаті, яка тепер є частиною комплексу Посольства України у Вашінгтоні, Джордж Вашінгтон підписав Хартію, згідно з якою це місто стало столицею держави.

Раніше того ж дня міністер закордонних справ України був запрошений на приватний обід, організований Міжнародним Республіканським Інститутом, потім поїхав до пам'ятника Тарасові Шевченкові в центрі міста, де поклав вінок в честь річниці Кобзаря. В Університеті Джорджа Вашінгтона він виступив на тему „помаранчевої революції“ – і на цю хвилюючу тему сотні присутніх студентів реагували теплими і частими оплесками.

Під час прес-конференції в Національному прес-клюбі 11 березня міністер Б. Тарасюк підкреслив, що „в листопаді і грудні творилася історія в Україні, в Европі, справа демократії по цілому світі була зрушена, „помаранчева революція“ показала, що є друга можливісить – людям в Ливані, в Киргистані... Люди мусять відчувати, що вони є господарями долі своєї країни... Як сказав міністер оборони Німеччини ‚в ті дні серце Европи билося в Києві'... Тепер новий уряд стоїть перед серйозним викликом – виправдати довір'я народу, як народ вийшов для нас, так тепер ми мусимо йти до нього...“. Б. Тарсюк також подякував українській громаді в США за її послідовну підтримку „помаранчевої революції“, особливо тим, хто їхав багато миль, і не раз, а по три рази, щоб голосувати за Ющенка, і також тим, хто працював в Америці і в Україні спостерігачами.

У відповідь на запитання щодо взаємин між Україною і Росією міністер Б. Тарасюк підкреслив: „Партнерські стосунки з Росією – це передусім наші торговельні зв'язки, і вони залишаються міцними“. Він запевнив, що „ніхто не хоче ображати Росію, просто ми намагаємося реалізувати наш національний інтерес“. Водночас український міністер чітко сказав, що багато умов щодо ЄЕП виглядають неприйнятними для України, і в цілому цей договір буде переглянутий.

В інтерв'ю з кореспондентом Радіо „Голос Америки“ Мирославою Ґонґадзе 10 березня міністер Б. Тарасюк заявив, що Україна не має пляну реприватизації або націоналізації приватної власности і підприємств, незважаючи на хвилю поширення чуток на цю тему, але 11 березня під час прес-конференції ствердив, що ряд документів і договорів, внутрішніх і міжнародних, стосовно деяких сфер діяльности будуть ретельно перевірені на предмет їхньої легальности і законности.

Міністер закордонних справ України Б. Тарасюк завершив свою поїздку 11 березня зустріччю з секретарем Державного департаменту К. Райс, котра сказала: „Американці були глибоко вражені виявом свободи, продемонстрованим українцями... США тепер задоволені особливими взаєминами з Україною на урядовому рівні... Ми дуже вдячні Україні за її внесок в Іраку у час, коли не так багато держав були готові до цього. Україна була серед тих 26 країн, які зробили свій внесок. І як результат, іракці змогли провести вибори. Україна має бути гордою за ролю, яку вона відіграла в цій еволюції в Іраку. Ми розуміємо, що український уряд вирішив завершити перебування своїх військ. Я абсолютно переконана, що Україна зробить це так, щоб не наражати на ризик місію, оскільки це спляновані зусилля з обох сторін. Я знаю, що Україна хоче бути задіяною у процесі допомоги іракцям, і ми дуже за це вдячні“.

„Незрозумілості“ у бюджеті минулого року

КИЇВ. – За тиждень до подання на розгляд Верховної Ради змін до бюджету на 2005 рік уряд повідомив деякі деталі щодо виконання бюджету попереднього року. Зокрема, як ствердив міністер фінансів Віктор Пинзеник, підозри колишніх опозиційних депутатів про нецільове використання бюджетних коштів у рік президентських виборів мали під собою реальне підґрунтя, і загалом сума заниження доходів бюджету становила 17 мільярдів гривень.У день інавгурації нового президента тодішній виконуючий обов'язки прем'єра Микола Азаров з парляментської трибуни заявив, що залишає новому урядові стабільну економічну ситуацію і порядок у державних фінансах.
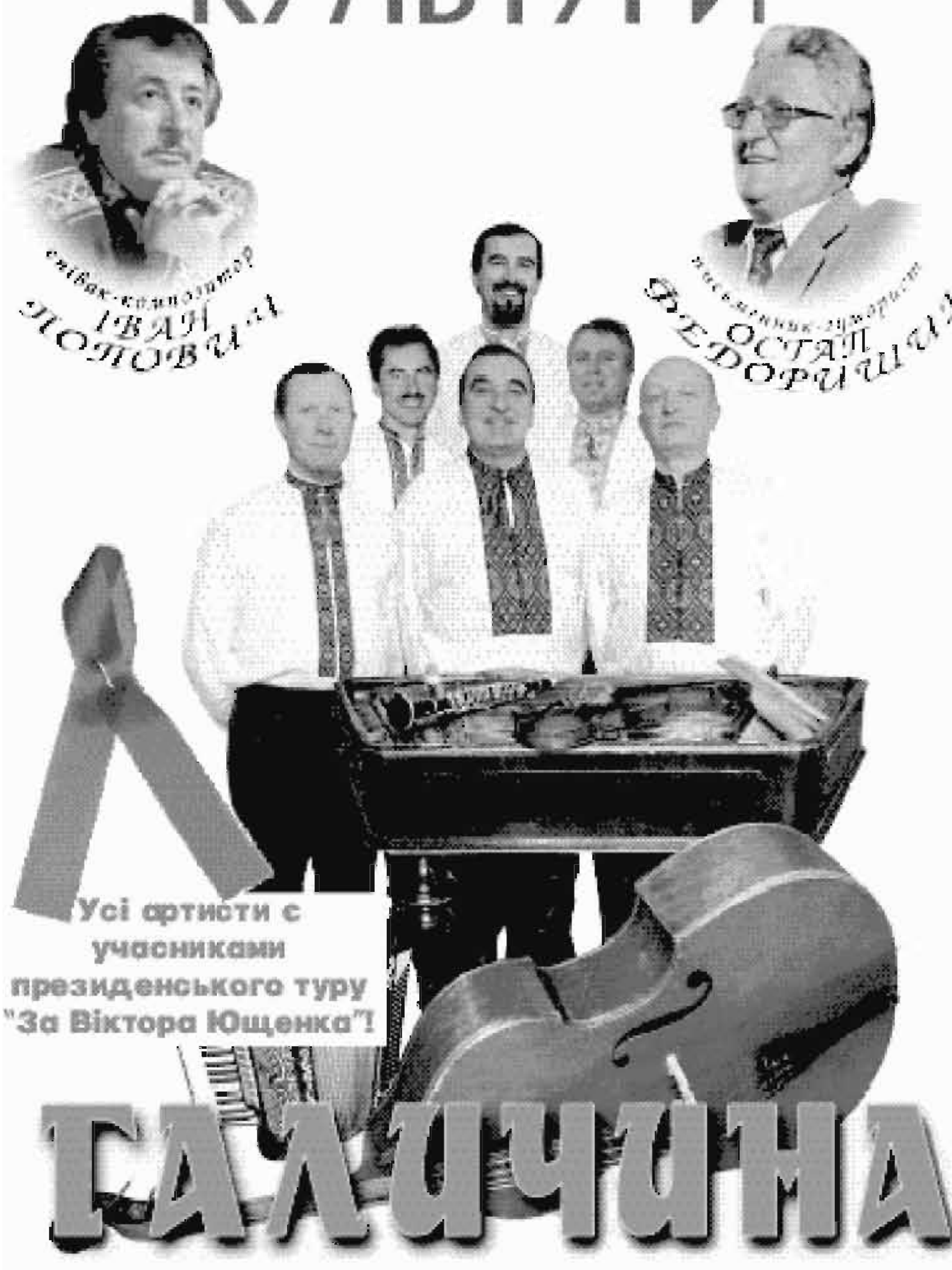
Проте, готуючи зміни до цьогорічного бюджету, новий уряд виявив багато „незрозумілостей“ у бюджеті минулого року, про які раніше, перебуваючи в опозиції, нинішні можновладці лише здогадувалися. Більшість витрат із бюджету йшли не на підвищення платень вчителям і лікарям, а на капітальні вкладення у проєкти, логіки яких, за словами В. Пинзеника, нинішній уряд не розуміє. Крім того, за рекордних надходжень від приватизації уряд все одно вдавався до запозичень як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. При цьому різко зросла частка запозичень під урядові гарантії.

За збігом обставин, основні такі проєкти під бюджетні гарантії припадали на відомство нині покійного екс-міністра транспорту Георгія Кирпи. „Відбулося дійсне збільшення запозичень для фінансування дефіциту бюджету. При цьому прямий борг виріс не в значній мірі, а гарантований борг різко зріс. Це не позики уряду, це позики, під які уряд надав гарантії. Це 700 мільйонів долярів на будівництво мостового переходу через Дніпро в Києві, 480 мільйонів – реконструкція автомобільної дороги Київ-Одеса, і 107 мільйонів – кредит „Південмашу“ (підприємство де понад 30 років працював і був директором Л. Кучма). Уряд зараз проводить розслідування, куди вони поділися“ – сказав В. Пинзеник. У рік президентських виборів минулий уряд у той чи інший спосіб приховав надходження до державної казни близько 17 мільярдів гривень.

Наша громада - Наша каса

Існуємо для служіння громаді

КОНЦЕРТ ЗІРОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Керівник оркестру Петро Рачинський

12 березня о 7-ій годині вечора
Clemente High School,
1147 N. Western Ave., Chicago

Генеральний спонсор: Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка "Самопоміч"!

Квитки продаються у всіх бюро Кредитівки "Самопоміч", в Українському Культурному Осередку при 2247 W. Chicago Ave. та відео-салоні Мрія при 1025 N. Western Ave.
Вартість квитка $ 25*.

Квитки за спеціяльною знижкою для членів "Самопомочі" тільки у передпродажі у Касі.

Продовжено!

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка "Самопоміч" дорівняє кожен добровільний даток, внесений на Український Інститут Модерного Мистецтва, до загальної суми $10,000.

Відгукніться на наш виклик!

Якщо Ви не є ще членом Кредитівки, зайдіть до найближчого бюро і запишіться. Індивідуальні пожертви у формі шер-дрефт (check) виписаного з рахунку в кредитівці "Самопоміч", будуть подвоєні.*

Виповніть форму, яку можете знайти і видрукувати на нашій веб-сторінці (UIMA-ART.ORG), на веб-сторінці "Самопомочі" (Selfreliance.Com), або взяти у церквах і громадських центрах, і разом зі своїм шер-дрефтом, на адресу:

Ukrainian Institute of Modern Art - Selfreliance Campaign
2320 West Chicago Avenue
Chicago, IL 60622

УІММ Український Інститут Модерного Мистецтва

Name: ____________
Address: ____________
City/State/Zip: ____________
Telephone: ____________

Самопоміч

Tax Exemption #23-718-6981

Tax Exemption #23-718-6981

*За кожен долар пожертви до $200 від особи, кредитівка вплатить однакову суму, до загальної суми $10,000. Український Інститут Модерного Мистецтва є неприбутковою установою. Ваші пожертви можуть бути відтягнені з податку.

Засновник української громади на Фльориді Володимир Різник

(1910–2004 рр.)

Наші піонери відходять від нас і забирають зі собою історію не лише свого життя, а й часто життя громади чи місцевости, де залишили свій слід на довгі роки. До таких людей належало подружжя Павлини й Володимира Різників, що жили в Норт-Порті, на Фльориді. Подаю слово Романа Шрамецка, виголошене на тризні в сороковий день після смерти св. п. Володимира Різника, що відбулася в Релігійно- культосвітньому центрі св. Андрія в Норт-Порті.

Ольга Кобзар

Зійшлись ми тут у третій день Різдва Христового, щоб пом'янути св. п. Володимира Різника, який 40 днів тому залишив цей світ.

Покійний народився 1910 року, він прожив довгий та плідний вік. В своїх молодих роках вступив у ряди ОУН, коли був учнем гімназії, а згодом у чеській Празі, де був студентом університету. В половині 1930-их років повернувся до Америки й, оселившись у Ню-Йорку, включився в засновану полковником Євгеном Коновальцем „Організацію Державного Відродження України", що була в той час однією з провідних українських організацій в Америці, яка гуртувала довкола себе національно свідомий елемент, де був постійно у проводі.

Згодом, з рамени ОДВУ, був ініціятором, разом зі своєю дружиною Павлиною, провідною діячкою Українського Золотого Хреста, створення ЗУАДК-у на чолі з д-ром Галаном, де Павлина була довші роки секретарем. Також вони обоє причетні до організації УККА, де Володимир був декілька років головою Крайової ради. Працюючи на відповідальній позиції у Головній пошті Ню-Йорку, виховуючи дітей, він все знаходив час для Української церкви, помочі українським емігрантам.

У 1960-их роках В. Різник був ініціятором придбання оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., де й проходять літні табори УЗХ для молоді, громадські конвенції, товариські зустрічі та інше.

Коли Володимир і Павлина Різники в початках 1970-их років вирішили перейти на пенсію, вони залишили Ню-Йорк й переїхали на Фльориду. Від них починається зародок нашого сучасного українського поселення в Норт-Порті та околиці. 14 січня 1975 року 12 українських новопоселенців встановили тут першу клітину організованої громади, головою якої вибрано Володимира Різника.

Поселенці вирішили збудувати одну, соборну Українську церкву, в якій молитимуться православні й католики. 13 грудня 1979 року відбулось освячення та відкриття українсько-соборної Церкви та Українсько-культурного осередку ім. св. Андрія в Норт-Порті. В. Різник15 років очолював управу Осередку св. Андрія і 1990 року відійшов на заслужений відпочинок.

Володимир Різник, а з ним його покійна дружина Павлина, були одними з тих, які в час поневолення України організували фінансову допомогу українським політичним в'язням і дисидентам України. Пізніше в Норт-Порті відбулися зустрічі з Оксаною Мешко, Миколою Руденком, Данилом Шумуком, Валентином Морозом, Ольгою Горинь, Євгеном Сверстюком та іншими, які одержували матеріяльну та моральну поміч від Осередку св. Андрія, ініційовану подружжям Різників. В Києві, у Могилянській академії, є виписані золотими буквами імена та прізвище родини Різників – як вияв вдячности за їхню відданість та жертвеність.

Володимир Різник як головний засновник соборного Українського Релігійно-культурного осердку залишив дороговказ, як жити, щоб на схилі нашого віку втримати оцю унікальну інституцію, в якій ми молимось і в якій плекаємо українські традиції батьків та нашу національну свідомість.

Вічна йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УД УНА
СТАНИЦЯ РОЧЕСТЕР, Н.Й.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в п'ятницю, 25 лютого 2005 р. відійшов у вічність довголітній член Управи Станиці

бл. п.

ОСИП ДЖУС

кол. стрілець Дивізії „Галичина".
Нар. 14 липня 1923 р. у с. Дубравка, р-н Жидачів.

Горем опеченій дружині Покійного Наді, родині, приятелям і знайомим складаємо наші щиросердечні вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА СТАНИЦІ РОЧЕСТЕР, Н.Й.

УВАГА!

В подяці жертводавцям, які склали пожертви в пам'ять

ОЛЬГИ БУРТИК

на церкву в Караганді, Казахстан помилково пропущено слідуючі особи:

1. Стефан Гавриш – 100 дол.
2. Родина Панкевичів – 50 дол.
3. Стефан Кметь – 20 дол.

Перепрошуємо за помилку.

Родина Буртиків

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою з рідними і знайомими, що 14 березня 2005 р. відійшов від нас у Божу вічність наш найдорожчий і незабутній МУЖ, ТАТО й ДІДЬО

бл. п.

мгр фармації

МИРОН ВОЗНЯК

нар. в Мостах Великих, Західня Україна.

ПАРАСТАС відбувся в четвер, 17 березня 2005 р., о год. 7:30 веч., у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 18 березня 2005 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

дружина	– НАТАЛІЯ
діти	– МАРТА
	– ХРИСТИНА ВОВК з мужем ВІКТОРОМ
внуки	– АНДРЕЙ і АДРІЯН
кузинка	– ІРЕНА ГАНКЕВИЧ з родиною в Канаді
швагер	– БОГДАН КМІЦИКЕВИЧ з донькою БОГДАНОЮ

Вічна Йому пам'ять!

Бажаючи вшанувати пам'ять покійного Мирона, родина просить складати пожертви на Патріярший Собор Воскресіння Христового в Києві. Чеки виписувати на „Kyiv Sobor", або на допомогу сиротам в Україні, через Комітет допомоги Україні „Приятелі Руху", „Rukh Educational Foundation".

Пожертви просимо пересилати на адресу:
Natalia Wozniak, 62 Mountain Ave., Millburn, NJ 07041.

В РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МОЇХ РОДИНІВ

св. п.

о. крилошанина ВАСИЛЯ І ОЛЕНИ ТАНЧАК

в 60-ту РІЧНИЦЮ ЗАГИБЕЛІ МОГО БРАТА
старшини Української Дивізії

св. п.

МИРОНА ТАНЧАКА

а також

у 5-ту ДУЖЕ БОЛЮЧУ І НЕВІДЖАЛОВАНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА і БРАТА

св. п.

д-ра ЮРІЯ ДИЦЬО

СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені у таких церквах:

- в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Фла.;
- св. Трійці, Лю їстон, Мейн;
- в Бразилії.

Про молитви за їх душі просить
д-р МАРІЯ ДИЦЬО з родиною.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО
ВІДДІЛ В НЮ-ЙОРКУ

ділиться зі своїм членством і українською громадою сумною вісткою, що 4 березня 2005 р. відійшла від нас у Божу вічність, проживши 87 років плідного життя

сл. п.

ХРИСТИНА НАВРОЦЬКА
з дому ДОМБЧЕВСЬКА

Покійна була всіма люблена й шанована, чільною громадською пластовою й патріярхальною діячкою, членом Управи УПТ, Відділ Ню-Йорк.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС були відправлені 7 і 8 березня 2005 р. у похоронному заведенні Петра Яреми, а 9 березня тіло Покійної було перевезене до української католицької церкви св. Юра, де по заупокійній св. Літургії похоронено Покійну Христину на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій рідні, мужеві Юрієві, донькам Ірині й Марті з мужами і дітьми та дальшій рідні, складаємо нашу щиру співчуття.

Вічна Їй пам'ять!

УПРАВА ВІДДІЛУ
УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною вісткою,
що 25 лютого 2005 р.
відійшов у засвіти на 82-му
році життя мій найдорожчий
МУЖ

бл. п.

ОСИП ДЖУС

нар. 14 липня 1923 р. у с. Дубравка, р-н Жидачів.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 28 лютого 2005 р. у похоронному заведенні Paul Harris Rochester, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 березня 2005 р. у церкві Богоявлення в Рочестері, Н.Й., а відтак на цвинтарі св. Плащаниці в Рочестері, Н.Й.

В безмежному смутку залишилися

дружина – НАДЯ
ближча і дальша родина в Україні і діяспорі.

Вічна Тобі пам'ять!

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"
ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла
на Вічну Ватру 4 березня 2005 р.

бл. п.

пл. сен. кер.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

довголітня членка куреня та взірцева юнацька виховниця.
Від 1950-их до 1980-их років була діяльна у проводі пл. станиці Ню-Йорку, Голова Виховного Сектора УПЮ при Крайовій Пластовій Старшині ЗСА та член Крайової Пластової Ради ЗСА.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

ПРОВІД 2 КУРЕНЯ УПС
„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ЗСА
ділиться сумною вісткою з членами Фундації УВУ та українською громадою що 12 лютого 2005 р. відійшов у вічність фундатор „Літературного Фонду" при Фундації УВУ в ЗСА

бл. п.

ТЕОДОР ШВАБІНСЬКИЙ

нар. 10 липня 1912 р. в с. Конюшків, Львівської обл., Україна.

Управа Фундації УВУ висловлює родині
та українській громаді глибокі співчуття.

Нехай гостинна земля Вашінгтона буде Йому легкою.

Вічна Йому пам'ять!

Управа Фундації Українського Вільного
Університету в ЗСА з осідком в Ню-Йорку.

ШКІЛЬНА РАДА ПРИ УККА
зі смутком повідомляє українську громаду, що
в середу, 9 березня 2005 р. відійшов у вічність

бл. п.

проф. ПАВЛО МАЛЯР
(1910 – 2005)

Покійний професор Маляр походив з Миргороду, освіту закінчив у Харківському університеті. Автор багатьох праць, між ними повість *„Золотий дощ"* та співавтор *„Хрестоматії Української Літератури XX Ст."* (з Є. Федоренком). Журналіст, головний редактор газети *„Українські Вісті"*. Викладав мову та літературу в Сиракюзькому університеті та в Школі Українознавства впродовж 20 років. Був педагогічним дорадником та викладав мову на Учительських курсах на Союзівці (1985-1995), що її влаштовує Шкільна Рада.

Вічна Йому пам'ять!

Висловлюємо співчуття
шановній дружині Мирославі та Родині.

ШКІЛЬНА РАДА ПРИ УККА

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю,
11 березня 2005 р., відійшла у вічність, проживши 82 роки,
наша незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ТАІСІЯ КОРЧИНСЬКА

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 15 березня 2005 р. у похоронному заведенні Вайнгауер-Коннель у Бетель Парк, Па.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. у четвер, 17 березня 2005 р., а відтак на церковному цвинтарі.

Залишились у смутку:

муж – МИХАЙЛО
син – МИХАЙЛО мол.
дочки – МАРИНА з мужем МАНФРЕДОМ МОРАРІ
– РОКСАНА
внуки – ФРЕДДІ і МИХАЙЛО МОРАРІ

Вічна Їй пам'ять!

Родина просить складати пожертви в пам'ять Покійної на:
The Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 W. 100th Street,
New York, NY 10025.